HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 15. | Sobota (Saturday) 10. dubna (April) 1976 | Cena 25 centů

MNOGAJA LJETA, ZDRÁVI BYLI! ŽIVIJÓ! HAPPY BIRTHDAY, FATHER MIKULA! — Po boku oslavence: Dr. František Schwarzenberg z Chicaga, Ill., a Hon. Ralph Perk, starosta města Clevelandu, O.

Poutník — který nebloudil cizinou

(K "70" dp. profesora Felixe Mikuly)

Začal jsem právě psát vzpomínkovou črtu k sedmdesátinám dp. profesora Felixe Mikuly, S.T.D., když jsem dostal od jubilanta čerstvý výtisk jeho poslední studie "Řeč — dar boží". Název knížky již říká, co je jazyk — a s božím darem dlužno zacházet s úctou, s vzácnou pozorností.

Autor též naznačuje, že mnozí lidé by vypadali moudřeji, kdyby častěji mlčeli. Bude proto lépe, když někdo z dávných členů Čs. společnosti pro vědy a umění pozorně zváží profil dr. Felixe Mikuly, kněze, profesora, filosofa, spisovatele a v řadě neposlední — vlastence rodu Furdekova. Já sám zůstanu u osobních vzpomínek. Beru si za vzor Mikulovu črtu "Pomněnky tyto kéž nezvadnou", věnovanou památce Msgr. Oldřicha Zlámala.

* * *

Poprvé jsem přišel na faru P. Marie Lurdské k Msgr. Zlámalovi v předvánočním týdnu roku 1951. Byli jsme v Clevelandu pár dní, bylo mi zima u srdce jako každému, kdo právě za sebou zavřel bránu Evropy. Monsignor mne vlídně uvítal; snad proto, že pocházím z kraje, který sousedí s jeho rodnou Hanou a stejně hrdě zpívá "Nezhyne rod, jenž věřit neustane . . ." — V rozhovoru padla otázka: "Znáte Fathera Mikulu?" Starý prelát si zapálil doutník a s tváří, z níž vyzařovala nebeská spokojenost, vynesl o Otci Mikulovi úsudek, který vlastně začal být již platný v Mikulových studentských letech na Velehradě, a zní stejně plně v těchto dnech březnových, zpívajících oslavenci "Přes Vaši hlavu šedivou . . Monsignor Zlámal tenkrát řekl: "Ten je náš!"

* * *

Až po letech jsem načisto pochopil celou tu pravdu Monsignorových tří prostých slov. To jsem již také věděl o Mikulově mamince, matce jedenácti dětí. Jednomu dala jméno Felix, tušila patrně, že právě tento syn pochopí smysl svého jména, že s ním bude stejně dobře hospodařit jako s rodovou tradicí. Nemýlila se. Její syn vyšel z rodné Viesky chudě do světa, ale bohatě nashromáždil darů z vinice Páně i studnic vědění. Ze Skalice na velehradské nižší gymnasium, na další studie do Trnavy, na bohoslovecká studia do Innsbrucku, která tam náš jubilant zakončil doktorátem theologie. Po habilitaci na Karlově universitě byl dr. Felix Mikula jmenován docentem a pak profesorem bohoslovecké fakulty university Karlovy. Tam se také poznal a zpřátelil s tehdejším rektorem semináře, Msgr. Josefem Beranem, pozdějším pražským arcibiskupem a kardinálem.

Dp. profesor Mikula se stal po uzavření semináře nacisty a za internace Msgr. Berana v koncentračních táborech správcem seminárního kostela v Bubenči. Četní věřící, kteří mu věnovali důvěru, vzpomínají na jeho blahodárnou činnost v těchto nebezpečných letech ještě dnes s obdivem. — Po válce se vrátil dp. prof. Mikula zpět na Karlovu universitu.

* * *

Po komunistickém puči, "kdy stará vlast se stala všem hodným lidem cizinou", odešel dp. profesor Mikula do exilu. On sám říkával — do vyhnanství. Potkali jsme se prvně v Paříži, po nedělních krajanských bohoslužbách. V té exilové bídě byl pro nás tak přitažlivý, jeho vlídná laskavost a porozumění vracely naději — a tu jsme tenkráte potřebovali nejvíce.

Růženka Zlámalová, která se přes padesát let starala o české "panáčky" u P. Marie Lurdské v Clevelandě, mně často opakovala: "Father Mikula, to je hodný kněz. — Víš, kde se to pozná nejlépe? — Ve zpovědnici. U Mikulovy zpovědnice

(Pokračování na str. 9.)

ENGLISH SECTION INSIDE

Rhodesie posiluje svou brannou moc

Salisbury. — Rhodesie nyní urychleně posiluje svou brannou moc, aby byla schopna vítězně čelit stále rostoucí aktivitě guerilů. Vojáci ve výslužbě jsou povoláváni, aby tvořili zvláštní jednotky pro dohled na "chráněné vesnice", to je na domorodé vesnice, ležící v území poblíž hranic s Mozambikem, obehnané ostnatým drátem a opatřené strážními věžemi. Zároveň budou do branné moci rekrutováni portugalští veteráni z bojů v Angole a v Mozambiku, kteří se usadili v Rhodesii.

Každá zvláštní jednotka bude sestávat z 1,000 mužů, rekrutovaných převážně mezi Afričany. Zřízením těchto jednotek bude uvolněna normální rhodeská armáda, čítající 5,000 mužů, která bude ve stálé pohotovosti k zásahům podél 800 mil dlouhé hranice s Mozambikem, kdekoliv toho bude potřebí. Tato armáda bude posilena portugalskými dobrovolníky, kteří se urychleně naučí anglicky.

Šíří se zvěsti o tom, že existuje vzdušný most mezi Spojenými státy a Rhodesií, avšak Washington tuto zprávu popírá. Mozambický president Samora Machel řekl, že obavy tajemníka Kissingera o možném zásahu Kuby do záležitostí Rhodesie jsou neopodstatněné, protože černoši budou sami schopni dosáhnout svého cíle a zvítězit nad Smithem i bez pomoci Kuby. Zambijský president Kaunda vyzval Britsko, aby vojensky zasáhlo do Rhodesie; tím by prý tento problém byl rychle vyřešen a byly by ušetřeny mnohé lidské životy.

Tanzanský ministr zahraničí Ibrahim Kaduma podal návrh, aby země Britského společenství "vykoupily" Rhodesii, to je aby peněžité odškodnily ty bělochy, kteří by nebyli schopni smířit se s vládou černošské většiny; tito běloši by pak musili opustit Rhodesii. Podobné řešení navrhoval i pro budoucí urovnání problému Jižní Afriky.

Premiér Smith prohlásil dopisovateli magazinu "Newsweek", že v Rhodesii neexistuje válka mezi rasami, nýbrž že černoši a běloši tam společně bojují proti teroristům a komunismu.

Organizace Amnesty International vytýká rhodeské vládě různá porušování lidských práv, jako například internaci bez soudního řízení černochů, podezřelých z nacionalistických tendencí, týrznění vězňů, odsuzování na smrt k vůli poměrně menším skutkům, jako jsou například zakládání požárů a poskytování útulku guerilům (od roku 1965 prý bylo v Rhodesii popraveno více než 60 lidí), nucení 100 až 300 tisíc černochů žít v systému "chráněných vesnic" atd.

V Záp. Německu nepodporují lenochy

Norimberg. — Federální úřad práce zadržel v roce 1975 celkem v 239,300 případech vyplácení podpory nezaměstnanosti na čtyři týdny a v některých případech na dva týdny. V 195,100 případech byla podpora nezaměstnanosti odepřena zaměstnancům, kteří z vlastního popudu dali výpověď z práce, a v 44,200 případech k vůli odmítnutí vhodné práce, která jim byla nabízena. V roce 1974 byl počet těchto případů o polovinu nižší.

Nejistá budoucnost britské ekonomie

Londýn. — Odborníci předvídají ještě další zhoršení stavu britského národního hospodářství. Skupina nezávislých národohospodářů z university v Cambridge se obává, že počet nezaměstnaných, jichž je dnes 1.2 milionu, stoupne do roku 1980 na 1.5 až 2 miliony, nebudou-li podniknuty drastické kroky pro zlepšení hospodářského stavu země. Sami navrhují dlouholeté řízení dovozu; toto však by bylo v rozporu s britskými závazky v Evropském společenství. Jinak by prý Britsku nezbývalo než znovu snížit hodnotu anglické libry, a to až o 40 procent. Tento krok by však měl různé velmi nepříjemné následky: skutečné příjmy by se silně zmenšily, urovnání s ostatním světem by bylo stejně nesnadné jako při kontrole dovozu, a k tomu ještě by hrozilo nebezpečí další inflace.

Sloupek informací

KE ZPRÁVÁM ZE SIAMU-THAJSKA, TAKÉ Z VIETNAMU A KE SJEZDU

Když se dívám na aktuality dne, měl bych psát například o nepěkných novinkách ze Středního Východu, o Argentině a k výsledkům volby nového premiéra Velké Británie. Musím však znovu připomenout, že Sloupek "se dělá" s týdenním předstihem. Sedm dní předtím, než naše noviny dostanete do rukou. Je tedy radno zůstat u námětů, které již časem dostaly určitou tvář a lze se k nim přesněji vyjádřit — lépe než k jepicím informacím.

Vraťme se proto na chvilku do jihovýchodní Asie, té části světa, která po zbytečné porážce Američanů ve Vietnamu prodělává významné vnitřní změny, jež přehlížet by bylo nemoudré.

Thajské ultimátum Spojeným státům

Thajsko, dříve Siam, bylo nazýváno "největší letadlovou lodí U.S.A." V údobí zápasů proti komunistům zde byla vybudována síť technicky perfektně vybavených základen, na nichž před třemi roky sloužilo na 50.000 amerických vojáků-odborníků. Odtud startovala převážná část letadel nasazených v boji proti severovietnamskému režimu a jeho pomocníkům. Podle nové smlouvy s Bangkokem zůstane v srpnu tohoto roku v Thajsku jen 270 amerických techniků, podřízených velitelství siamských ozbrojených sil.

Pan císař Siamu, 39-tiletý Bhumipol Adulyadej je znamenitým jazzovým odborníkem, prý virtuosem na klárinet; první politické housle hrají v zemi již od roku 1958 různé generálsko-maršálské kliky. Ta dnešní je vedena ministerským předsedou Kukrit Pramoj-em, který není vysloveným odpůrcem spolupráce s U.S.A., ale řídí se ve svých jednáních realitami dnešní situace v jihovýchodní Asii — podobně jako to dnes dělají vlády nejen na Filipínách, v Singapuru, v Malajsii, ale třeba i v Japonsku. Vedoucí silou Asie se stali komunisté — ať již sovětského nebo čínského zaměření — a zbylé nezávislé země se této okolnosti přizpůsobují. Thajsko je ohroženo i zevnitř vojensko-politickými akcemi komunistického podzemí, které je podporováno především Hanoi, režimem v Severním Vietnamu. —

Možná jsem se proti své vůli dostal přece jen do aktuálního zpravodajství. Dne 4. dubna se v Thajsku konaly volby, které měly potvrdit správnost politického středu dnešní vlády. Ohrožovala je prý možnost nějakého puče se strany radikálů. Jestliže k němu došlo, či někdy teď dojde, pak se — viděno dlouhodobě — pozice Spojených států na tomto subkontinentě jenom dále ještě zhorší. Ať je "pravý" nebo "levý". Máme volební rok, na "maličkosti" světa zbývá čas jen při řečnických cvičeních kandidátů . . .

Odboj ve Vietnamu: Pravda nebo báje?

Sdělovací prostředky — tisk, rozhlas a televize zaznamenávají čas od času různé informace o činnosti protikomunistické opozice v Laosu, Kambodži a Jižním Vietnamu. Myslím, že ve většině případů je třeba je zařadit mezi přání, která jsou otcem myšlenky. Jistě existují odpůrci nově vytvořených totalitních režimů, kteří jsou odhodláni ke všemu. Avšak jak známe v četných případech z vlastní zkušenosti organizace takového státu, jejich možnosti jsou velmi omezené.

Nebezpečnější se nám může zdát, když s takovou zprávou o "odporu proti revoluci" přijdou sami komunisté — jako se stalo v pořadu, vysílaném rozhlasovou stanicí v Saigonu dne 12. února, jehož zvukový záznam se v přepisu dostal nyní do západního tisku. Nebezpečnější svým obsahem může být taková informace proto, že třeba signalizuje začátek kampaně režimu komunistů proti určitým skupinám obyvatelstva.

Ve zmíněném programu saigonského rozhlasu se hovořilo o akci "vojenské kontrolní skupiny", která byla "nasazena k zatčení skupiny sabotérů" v katolickém kostele obce Vinh-Son. "Příslušný důstojný otec byl požádán o povolení, aby kádry a bojovnici policie mohli provést svůj úkol," zdůraznila úřední zpráva. "Policejní jednotka 1" byla vedena Nguyen Van Rangem. — "Soudruh Rang nebyl ozbrojen. Měl u sebe jen dokumenty a ruční lampu. Za sochou Krista byli skrytí reakční vrazi. Soudruh Rang byl jimi smrtelně zraněn . . . Boj s "reakcionáři" trval prý od sedmi večer 21. února do osmi hodin ráno následujícího dne. A komunistická policie našla samozřejmě, co najít chtěla: moderně zařízenou tiskárnu, v níž se prý vyráběly falešné bankovky, a jednu místnost plnou zbraní a také přístrojů pro rozhlasové vysílání.

Chtě-nechtě si musíme vzpomenout na začátek padesátých let v Československu, kdy komunisté zahájili boj proti Církvi. Třeba na ten jejich agenty vyrobený "zázrak v Číhošti", který vedl k zatčení místního faráře. Na přečetná obvinění z "vlastizrady" a "kontrarevoluční činnosti", která pak z věznic (např. v Leopoldově, na Mírově) udělala střediska kněžské elity. — Zdá se, že vietnamští komunisté následují nyní tohoto "záměrného" příkladu z Československa, aby "odůvodnili" svůj zarputilý boj proti náboženství a církvi.

Československo: Komunisté sněmují

Těžko si asi můžete představit, po letech, desetiletích, po životě stráveném ve Spojených státech, že by zasedání sboru pečlivě vybraných představitelů jenom jedné politické strany rozhodovalo o tom, jakými cestami se bude ubírat celá naše společnost v příštích letech. V naší staré vlasti však tomu tak je. V pondělí 12. dubna se v Praze sejde několik stovek komunistů z celé republiky a nejpozději ve čtvrtek či v pátek příštího týdne jednomyslně schválí "zprávu o hlavních směrech hospodářské politiky v letech 1976-1980". Se stejnou jednomyslností pak také "zvolí" členy nejvyšších stranických orgánů — předsednictva, sekretariátu, kontrolní a revizní komise — kteří budou s požehnáním Kremlu na roky těmi skutečnými pány Československa. Aniž bych si dělal právo na zařazení mezi proroky sdělují vám, že se skoro stoprocentní jistotou se dá říci, že v čele tohoto spolku, který si ústavně, v konstituci z r. 1960 zajistil právo "vedoucí síly společnosti", zůstane Slovák Dr. Gustav Husák, dnešní generální tajemník komunistické strany a zároveň prezident republiky a předseda Národní fronty a předseda Rady bezpečnosti státu — a kolik takových funkcí ještě má . . .

Před druhou světovou válkou dostávali komunisté něco kolem 10 procent voličských hlasů a takový celostátní průměr vycházel ještě jenom proto, že měli mnoho stoupenců mezi příslušníky podkarpatoruské, maďarské a německé menšiny. Obsazení převážné části československého území sovětskou "Rudou armádou" v roce 1945 bylo jakousi první pomocí na jejich cestě k moci — dostali se do vlády. A když komunistům podáte prst, tak netrvá dlouho a chtějí celou ruku.

Nedělali to nešikovně. Na osmém sjezdu strany — ten nadcházející je již patnáctý — v březnu 1946 nebylo nad ně větších vlastenců. Oháněli se Husem, Komenským, slavofilstvím ba i Masarykem. Dušovali se, že v Československu nikdy nebudou nějaké kolchozy po sovětském vzoru, že budou chránit soukromé podnikání, že prý jdou "vlastní cestou". Po únoru 1948, kdy cele převzali vládu v republice do svých rukou, samozřejmě obrátili, a že je dnes Moskva tím jediným pravým vládcem v Praze, to vám nemusím vyprávět v podrobnostech — to víte sami.

Jenom jedno sněmování komunistů jaksi vybočuje z řady: to byl takzvaný 14. mimořádný sjezd, který zasedal v tajnosti v prvních dnech sovětské okupace v srpnu 1968 a vyslovil plnou podporu Dubčekovi a jeho stoupencům. Patřil k nim tehdy i zmíněný dr. Husák. Osm měsíců později vsadil však na Brežněva — a vše zas jede postaru. Když v Moskvě prší, chodí Husák a společníci po nádvořích pražského Hradu s otevřenými deštníky . . .

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

April 10, 1976 — Vol. I, No. 15

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora a Jaromír Hrábek, majitelé

"Jaro je tady, slyšet je všady"!

že: Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic mají u Ondrušů!

Přes 900 pokrývek, dek, prostěradel

v souborech do ložnic a koupelen.

Šijeme draperie na míru;

výběr přes 3 tisíce vzorů!

Přineste míru oken svého bytu.

Sklad hotových dek a polštářů

z importovaného husího peří.

Nechcete-li kupovat nové, protože ty Vaše dosavadní jsou ještě z maminčiny výbavy, přineste je, my Vám je přešijeme v naší dílně k vaší úplné spokojenosti. My Vám je nové uděláme. Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán. NAVŠTIVTE NÁS!

Ondrus & Son

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Šikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner.

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0872
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

DROBNÉ ZPRÁVY

Boston. — Americký pastor Dennis Quilty, 51-letý, byl od září 1973 už 136-krát "klinicky mrtev" neboli jeho srdce se zastavilo. Nejdéle stálo 4 minuty; celkem prý "nebyl mezi živými" téměř půl dne. Dnes je jeho tělesný stav uspokojivý: každý měsíc se však musí podrobit lékařské prohlídce.

Washington. — Robert Shaler, profesor chemie na universitě v Pittsburghu, objevil metodu, jak z krvavé skvrny, velké jako čtvrťák (quarter), i staré několik měsíců, je chemickou analýzou možno rozpoznat, zda příslušný byl muž či žena, jaká byla barva jeho kůže a zda užíval omamných drog. Tato nová metoda nalezne své uplatnění v laboratořích kriminální policie.

Seul. — Dne 1. března asi tisíc lidí poslouchalo v seulské katolické katedrále četbu prohlášení, podepsaného 12 předními vůdci opozice proti Parkově diktatuře, ve kterém bylo požadováno obnovení v Jižní Korei demokracie a občanských svobod jakož i rezignování diktátora Parka. Nato bylo zatčeno 56 prominentních politických disidentů, mezi nimiž byly tyto náboženské osobnosti, politikové, spisovatelé atd., včetně bývalého katolického kandidáta na presidentství Kim Dae Junga, který v roce 1971 obdržel 46 procent hlasů a v srpnu 1973 byl Parkovými agenty unesen z Tokia, kde žil ve vyhnanství, převezen na Koreu a držen v internaci. U.S. státní department projevil jihokorejské vládě svou nelibost nad způsobem, jímž je v Jižní Korei jednáno s opozičními politiky.

Chicago. — Department pro službu dětem a rodinám se hrozí z poměrně velkého počtu případů pohlavního zneužití nezletilých dětí členy jejich vlastní rodiny. Nejčastěji otcové nebo nevlastní otcové zneužívají nezletilých dcer. Asi třetina děvčat, která utečou z domova, byla pohlavně obtěžována některým členem své rodiny. Podivná je ta skutečnost, že mnozí Američané v tom nevidí nic závadného. Byl tedy pronesen požadavek, aby studenti veřejných vyšších škol byli o této věci náležitě informováni.

Ankara. — V létě 1975 turecká vláda v reakci na embargo zbraní, rozhodnuté U.S. Kongresem v důsledku událostí na Kypru, zavřela všech 24 amerických základen a vojenských opěrných bodů na území Turecka, z nichž byl pozorován Sovětský svaz. Washington se nyní novou smlouvou zavázal že v době čtyř let poskytne Turecku zbraně a jinou vojenskou výpomoc ve výši jednoho bilionu dolarů. Američané budou opět moci užívat svých základen a opěrných bodů v Turecku, a však turecké vládě bude na ně vyhrazen vrchní dohled.

Manila. — Na filipínském ostrově Mindanao pokračují lítě boje mezi mohamedánskými povstalci a filipínskou armádou. Asi 30,000 uprchlíků musí následkem bojů žít ve sběrných táborech. Cizincům není dáno dovolení na tento ostrov cestovat.

Harvard. — Americký psycholog Dr. Burton White, profesor Harvardské university, říká, že objevil, jakým způsobem si rodiče mohou zplodit a vychovat děti, které budou pravděpodobně nadané, družné, v životě úspěšné a ve škole pozorné. Mezi jednotlivými porody prý má být vyhrazena aspoň tříletá přestávka. Potom od věku sedmi měsíců je nutno nechat dítě lézt po okolí, batolit se a později pobíhat, aby samo mohlo "objevovat svět". Přitom matka na ně musí dávat bedlivý pozor, poskytovat mu potřebná vysvětlení, pomáhat mu, dostane-li se do těžkostí, a v případě potřeby mu říci klidné, avšak rozhodné "ne".

Washington. — Americká společnost pro rakovinu se znepokojuje vzestupem záliby v kouření u děvčat ve věkové hranici od 13 do 17 let a varuje je před vážnými následky pro zdraví. Asi čtvrtina jich kouří pravidelně a desetina jich patří do kategorie těžkých kuřáků. Zájem děvčat o kouření vzrůstá rok od roku; psychologové udávají tyto skutečnosti na vysvětlení tohoto zjevu: všeobecná touha děvčat, vyrovnat se ve všem chlapcům; opuštění tradiční morálky a náboženství (U.S. děvčata v tom věku sotva chodí do kostela); vzpoura proti autoritě rodičů, učitelů a lékařů.

Los Angeles. — Policie v Los Angeles vyzývá rodiče, aby nikdy nedovolovali svým dětem cestovat autostopem. Pouze v tomto městě bylo v době posledních 21 měsíců spácháno na 4,000 zločinů ve spojení s autostopováním. Celonárodně počet těchto zločinů stále stoupá. Nesmí se zapomínat, že řidiče auta může být duševně nemocný člověk nebo pohlavní úchylník, vrah či užívač omamných drog. Děvčata jsou příliš často vystavena nebezpečí pohlavního zneužití, někdy i zavraždění.

Los Angeles. — Podle statistických výpočtů university Kalifornie průměrný Američan projde za svůj život pěšky vzdálenost 65,000 mil, což je téměř třikrát kolem světa nebo 26-krát přes Spojené státy od jednoho oceánu k druhému. Nějakých 99 procent lidí se narodí se zdravýma nohama, před dosažením věku šesti let 10 procent Američanů musí být lékařsky ošetřeno k vůli některému neduhu nebo nedostatku svých nohou. Specialisté v léčení lidských nohou ošetří ve Spojených státech každoročně na 31 milionů pacientů.

Johannesburg. — Náboženská společnost Jehovových svědků je zakázána v malé východoafrické zemi Malawi i v některých jiných afrických zemích, protože její členové se vyhýbají politickému životu, nevstupují do žádné politické skupiny a považují každou organizovanou vládu za hříšnou. V Malawi bylo už 3,000 jejich členů uvězněno nebo posláno do koncentračních táborů, kde jsou podrobováni bití, hladu a žízni a ženy jsou mimoto znásilňovány; 15,000 jiných, kteří dosud nebyli uvězněni, jsou propouštěni z prácc a vyháněni ze svých vesnic. Tisíce Jehovových svědků také uprchlo do sousedního Mozambiku. Afrika jedná se svými úchylkáři po africku.

Chicago. — Podle zprávy, uveřejněné organizací "Council for Community Service in Metropolitan Chicago", žije na území Velkého Chicaga asi 22,000 osob, většinou přestárlých nebo zmrzačelých či nemocných, žijících osamoceně, které musí trpět hladem, protože samy si nemohou jít nakoupit potřebné potraviny ani si je uvařit. Tento problém je horší na předměstích než uvnitř města, protože na předměstích obchody jsou často velmi vzdáleny i veřejné dopravní prostředky tam neexistují. Bylo sice založeno 36 dobročinných programů, sponsorovaných organizacemi sociální služby, nemocnicemi, vládou či městem, doručujících už připravená jídla občanům, kteří se nemohou sami o sebe starat, avšak tyto programy jsou nedostatečné; jsou totiž schopny zajistit pouze asi 6.4 procenta skutečných potřeb. Podle odhadů organizace "Illinois Department of Aging" by tyto služby bylo potřebí poskytovat aspoň 40.000 osobám

Církevní zprávy

Řím: Svaz italských katolických právníků se postavil ve svém prohlášení proti předloze zákona o povolení umělého potratu, která se nyní projednává v italském parlamentu. Připomíná v něm, že italská ústava zaručuje všem občanum právo na život a proto umělý potrat zůstává trestným činem.

* * *

Bogota: Předseda kolumbijské biskupské konference, mons. Pimiento, upozornil, že rostoucí vlna násilí a nespravedlnosti v této zemi, je přirozeným následkem některých vládních opatření. Uvádí mezi nimi hlavně kontrolu porodnosti, jakož i povolení rozvodu a umělého potratu.

* * *

Bonn: Ve čtvrtek 18. března skončilu v Bonnu — v pořadí již 16. — setkání se mezi představiteli západoněmecké biskupské konference a Rady německé evangelické církve. Předmětem jednání byl teologický dialog o výkladu eucharistie. Mluvilo se též o nedávném prohlášení o pohlavní etice.

* * *

Honolulu: Hawaj, 50. stát Unie, má nyní svého prvého stálého ukrajinského kněze pro věřící východního obřadu. Je jím páter Charles Riotte, který koná entomologická studia v honolulském muzeu. Na Hawajských ostrovech žije nyní více ukrajinských rodin a o východní liturgii se zajímají i návštěvníci ze Spojených států a z Kanady.

* * *

Pelplin: Biskup polské diecéze Chlemno, mons. Čaplinski, vyzývá v pastýřském listě věřící, aby využili postní doby ke zvýšenému boji proti opilství. Varuje před alkoholem hlavně rodiče, které tím dávají dětem velmi špatný příklad a rovněž kněžím, které napomíná, aby na tomto poli rozvinuli co nejširší pastorační činnost, neboť opilství se stává skutečnou pohromou polského národa.

* * *

Tenerife: Z podnětu španělského rozhlasu a televize konalo se v minulých dnech na Kanárských ostrovech celoevropské symposium o problémech rozhlasových vysílání. Účastnilo se jej asi 60 delegátů Vatikánský rozhlas zastupoval jeho programový ředitel páter Blajot. Zvláštní pozornost byla věnována novým formám zpravodajství, které by posluchačům umožnily kriticky hodnotit a posuzovat záplavu informací nejrůznějšího druhu. Diskutovalo se rovněž o speciálních rozhlasových stanicích, které by se omezily např. jen na náboženské či hospodářské pořady, v nichž by ale příslušnou látku hlouběji rozebíraly.

* * *

Cascia: V tomto umbrijském městě byl 19. března na svátek sv. Josefa zahájen celonárodní sjezd hnutí italských dělníků v rámci katolické akce. Hlavním tématem sjezdu, jehož se účastní asi 300 delegátů, je: Účast na veřejném životě je povinností dnešních věřících". Jeho základním účelem je rozbor nynějších italských problémů a úkolů křesťanských pracujících v současné situaci.

* * *

San Salvador: Arcibiskup hlavního města této středoamerické republiky, mons. Chavez y Gonzáles, ostře odsoudil dynamitový atentát, který těžce poškodil sídlo místního katolického deníku a způsobil lehčí škody i v přilehlé budově diecézního semináře. Arcibiskup prohlásil, že násilí pouze zhorší současné napětí, a že salvadorský lid si přeje žít v ovzduší míru a spravedlnosti. Atentát je připisován krajně pravicovým živlům, kteří se staví proti úsilí církve zlepšit životní úroveň chudých zemědělců a pracujících.

* * *

Madrid: Biskup španělské diecéze Tuy-Vigo, mons. Cerviño, vydal pastýřský list, v němž upozorňuje, že v současném hluboce rozděleném světě slovo kněze má vést ke všeobecné jednotě a nikoliv k roztržkám. Pastýřské listy s obdobným obsahem uveřejnili i jiní španělští biskupové. Zdůrazňují v nich svorně důležitost kněží pro růst Božího lidu ve víře a lásce.

* * *

New York: Severoamerocká katolická organizace pro lékařskou pomoc misiím zaslala v minulém roce do různých misijních oblastí celkem 450 tun léčiv a potravin. Cena těchto pomocných zásilek převyšuje 5 milionů dolarů.

* * *

Londýn: Představitelé všech křesťanských církví ve Velké Británii vyhlásili 13. duben, tj. úterek Svatého týdne, dnem modliteb za mír v Severním Irsku. Ve všech kostelích se budou tento den konat zvláštní obřady za smíření a spravedlnost v této oblasti.

* * *

Štrasburg: Příslušní ministři 18 členských států Evropské rady zde zasedají od konce března a studují společně problémy, jak uvést v soulad hospodářský rozvoj svých zemí s účinnou ochranou životního ekologického prostředí. Budou přítomni i pozorovatelé z Finska, Španělska, Portugalska, Rumunska a Jugoslávie.

Vatikán: Členové Papežské komise pro hromadné sdělovací prostředky byli u příležitosti svého valného zasedání v Římě přijeti sv. Otcem, který jim mimo jiné řekl: "Je třeba, abyste si uvědomili, jak je nutné, abyste svou činností chránili ty nejposvátnější lidské hodnoty před stále rostoucí mravní nevázaností, pro kterou lze stěží nalézt příklad v jiných historických údobích. Nikdy nebude možno dostatečně ostře odsoudit drzost těch, kdo takto zneužívají hromadné sdělovací prostředky, stejně jako nebude možno zcela napravit těžké škody, které tím způsobí dnešní, a ještě více budoucí společnosti. Je to smutný zjev a je v něm skryto nebezpečí, že jak jednotlivci, tak i rodiny a celá společnost budou zbaveni svých ideálů a duchovních zdrojů, z nichž mohou čerpat přirozenou obranu. Z toho všeho pro vás vyplývá." pokračoval sv. Otec, "naléhavá povinnost zesílit snahy o správné a užitečné využití těchto prostředků pro účely pastorace, tj. tisku, rozhlasu, filmu, divadla i televize. Je třeba, aby to, co tyto sdělovací prostředky lidem předkládají mělo skutečně kladný a účinný obsah a aby v něm bylo zahrnuto i poselství, které Kristus svěřil církvi pro spásu duší. Rovněž je záhodno rozmnožit různé podnětné akce a utužit spolupráci ve všech oblastech, hlavně v těch, kde těchto prostředků dosud nebylo náležitě využito, jako jsou např. katecheze a liturgická a náboženská výchova."

* * *

Vatikán: Na přání sv. Otce byl v sobotu dopoledne 13. března pražský administrátor, mons. František Tomášek, přijat Pavlem VI. v soukromé audienci. V pondělí 15. března se otec biskup vrátil z Říma do Prahy.

SVATÝ TÝDEN

KVĚTNÁ NEDĚLE.

MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — tys nám poslal svého Syna: — stal se člověkem, — ponížil se a byl poslušný až k smrti kříže. — Dej, ať také my konáme v každé situaci tvou vůli, — abychom vydávali tvému Synu svědectví — a měli účast na jeho vzkříšení. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz. 50:4—7)

Pán, Hospodin mi dal jazyk učedníka, abych uměl poučovat znaveného utěšujícím slovem. Každé ráno mi budí ucho, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníků. Pán, Hospodin mi otevřel ucho. A já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Neskryl jsem tvář svou před hanou a slinou.

Pán, Hospodin mi však pomáhá, nebudu tedy potupený. Proto dávám ztvrdnout své tváři jako v křemen a vím, že nebudu v hanbě.

1. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM. (Flp. 2: 6—11)

Ježíš Kristus, ačkoliv má božskou přirozenost, nic nedbal na svou vznešenost, že je rovný Bohu, nýbrž zřekl se sám sebe, když vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jako jeden z lidí. Navenek se jevil jako každý jiný člověk, ponížil sám sebe, když se stal poslušným až k smrti, a to k smrti na kříži.

Proto také ho Bůh povýšil a dal mu Jméno, které je nade všecko jméno, aby ve jménu Ježíšově pokleklo každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí, a aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pánem ke slávě svého Boha Otce.

UMUČENÍ NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA PODLE MARKA (Mk. 15: 1—39)

Velekněží, starší a zákoníci, celá rada, se hned zrána poradili; spoutali Ježíše, odvedli jej a vydali Pilátovi.

Pilát se ho otázal: "Ty jsi židovský král?"

On mu odpověděl: " Ty sám to říkáš". Velekněží na něj mnoho žalovali.

Tu se ho Pilát otázal: "Nic neodpovídáš? Pohleď, co všechno na tebe žalují!" Ježíš však už nic neodpověděl, takže se Pilát divil.

O svátcích jim propouštíval jednoho vězně, o kterého žádali. Ve vězení byl mezi vzbouřenci, kteří při vzpouře spáchali vraždu, muž jménem Barabáš. Zástup přišel k Pilátovi, aby si od něho vyžádal, co jim vždycky činíval. Pilát jim odpověděl: "Chcete, abych vám propustil židovského krále?" Věděl totiž, že mu ho velekněží vydali ze závisti. Velekněží však podnítili zástup, ať jim raději propustí Barabáše.

Pilát se jich znovu zeptal: "Co tedy mám učinit s tím, kterému říkáte židovský král?"

Tu se znovu dali do křiku: "Ukřižuj ho!" Pilát jim řekl: "A čeho se vlastně dopustil?"

Oni však ještě víc křičeli: "Ukřižuj ho!"

Tu Pilát, aby vyhověl zástupu, propustil jim Barabáše; Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

Vojáci ho odvedli do místodržitelského dvora a svolali celou setninu. Navlékli mu purpurový plášť, upletli trnovou korunu, vsadili mu ji na hlavu a začali ho zdravit: "Buď zdráv, židovský králi!" Bili ho po hlavě holí, plivali na něj, klekali na kolena a padali před ním na zem.

Když se mu dost naposmívali, svlékli mu purpurový plášť a oblékli ho zase do jeho šatů. A vedli ho ven, aby ho ukřižovali.

Přinutili pak nějakého Šimona z Kyreny, otce Alexandrova a Rufova, který šel kolem z pole, aby mu nesl kříž. A přivedli ho na místo zvané Golgota, což v překladu znamená 'lebka'.

A dávali mu víno okořeněné myrhou; on však nepřijal. Ukřižovali ho a rozdělili si jeho šaty; losovali o ně, co si kdo vezme. Bylo devět hodin, když ho ukřižovali. Jeho provinění oznamoval nápis: "Židovský král". S ním ukřižovali dva povstalce, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Tak se naplnilo Písmo: "Byl započten mezi zločince."

Kolemjdoucí ho uráželi; potřásali hlavami a říkali: "Ty, který chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit, zachraň sám sebe a sestup z kříže!"

Podobně se mu mezi sebou posmívali velekněží spolu se zákoníky. Říkali: "Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Ať nyní sestoupí z kříže, ten Mesiáš, král izraelský, abychom to uviděli a uvěřili!" Tupili ho i ti, kteří byli ukřižováni spolu s ním.

Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin. O třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: "Eloi, Eloi, lema sabachtani?", což přeloženo znamená: 'Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?'

Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo stáli okolo: "Hle,volá Eliáše." Kdosi pak odběhl, namočil houbu v octě, nastrčil ji na tyč a dával mu pít se slovy: "Počkejte, uvidíme, přijde-li ho Eliáš sejmout." Ale Ježíš vydal mocný hlas a skonal.

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

Pokračování

Spása jenom pro Židy!

Jonáš naprosto nepřál Ninivetským Hospodinova odpuštění. Ze srdce si přál, aby Ninive propadlo záhubě. Tento rys židovské povahy nám není neznámý. V Písmě sv. zvláště v Novém Zákoně setkáváme se s ním často. Židé vesměs byli zatvrzelí v myšlence: Spása je jen pro členy národa vyvoleného. Pohané ať zahynou! A tato nepěkná vlastnost, jejíž pravé jméno jest sobectví, zůstala Židům doposud. Ačkoliv Židovstvo je dnes rozptýleno po celém světě, neztratilo přece svého národního sebevědomí. Ze všech sil snaží se Židé, aby ve svých rukách měli co největší bohatství, jehož pak využívají k potírání křesťanství. Mají ve svých rukou redakce světových novin a časopisů. Tak šíří názory protikřesťanské, které u lehkomyslných dnešních lidí nalézají vhodnou půdu. Hledí svými penězi ovládnout vědu, umění a vladařské trůny. Na všech důležitých místech v obchodu, v průmyslu mají své lidi. Když proti jejich bohatství povstalo nebezpečí socialismu a komunismu, jejichž přívrženci chtějí boháče odstranit a jejich majetek rozdělit, odvrátili od svého bohatství nebezpečí velice důmyslné. Stali se sami přívrženci a čelnými předáky a vůdci socialistickými. Kryjí tak svůj nesmírný majetek a mohou ještě dalšího majetku nabývat nejrůznějším způsobem, zvláště zabíráním církevního jmění. (Francie, Rusko, Mexiko).

Jediná Církev katolická modlí se a pracuje pro spásu všech lidí.

Jak jinak počíná si Církev katolická! Jsouc od Ježíše Krista poslána na misie do celého světa, neodmítá žádného národa, přeje si a touží po spáse všech národů a všech lidí. I svého úhlavního nepřítele, národ židovský, ku spáse volá a za něj na Velký Pátek srdečně se modlí.

Jak se můžeš stát misionářem.

Ze všech sil se braňme, abychom tvrdou a nelítostnou sebeláskou, nenávistí vůči bližním, přání zlého svým sousedům, známým, přátelům, nepřátelům, nepodobali se Jonášovi a Židům. Není nic krásnějšího ani na světě ani v nebi po lásce k Bohu než láska k bližním, apoštolsky obětavá horlivost o spásu duší. V čem záleží apoštolát záchrany duší?

(Pokračování na str. 5.)

Hovory o víře

Pokračování

Náš Spasitel nemluví často o pekle. V podobenství o chudém Lazaru a boháči nám líčí podle tehdejší běžné představy peklo jako místo trápení ohněm a nebe jako lůno Abrahamovo. Tento symbolický popis nebe a pekla nám poukazuje na to, že musíme vše brát symbolicky. Jinde zdůrazňuje Pán Ježíš, že peklo jsou "temnoty větší, kde je pláč a skřípění zubů". Že existuje věčné odsouzení, to nám dosvědčují slova Páně uvedená u sv. Marka: "A pohoršuje-li tě tvé oko, vyloupni je; lépe je ti s jedním okem vejít do království Božího, než s oběma očima být vržen do pekelného ohně, kde jejich červ neumírá a oheň nehasne" (Mk. 9, 47).

Právě výraz: "Červ neumírá" projevuje nám opět, že jde o obraznou řeč. Samozřejmě nejde zde o skutečného červa, nýbrž o živelnou, palčivou bolest, jež je způsobena steskem po Bohu a ztrátou Boha, nejvyššího dobra. Když hovoříme o obraznosti mluvy, tím netvrdíme, že utrpení v pekle je čistě duchovní. Vždyť také zavržení budou míti účast na vzkříšení těl a proto jejich duchovní utrpení spočívající v tom, že jsou vyloučeni z patření na Boha, bude se vztahovati i na jejich *vzkříšené tělo. Tedy trest věčný* je na prvém místě vědomým a zaviněným a ve smrti zpečetěným zamítnutím nabídky Boží lásky. Bůh nikoho nenutí k lásce k sobě. Zamítne-li však člověk ve své zlobě a zvrácelosti Boha a jeho milost, pak musí nésti i následky.

IV. POSLEDNÍ SOUD

V apoštolském vyznání víry se modlíme: "Vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé." Jak budou tedy souzeni živí lidé v okamžiku příchodu Páně, tedy pro ně nebude očistce. A mrtví přece už byli souzeni při soukromém soudu po své smrti, není tedy druhý soud Boží zbytečný?

1. Překrásně nás poučuje o tomto problému svatý Pavel v prvém listu ke Korintským: "Hle tajemství vám pravím: Všichni nezemřeme, ale všichni budeme proměněni, a to náhle, v okamžiku, při posledním zvuku trouby. Trouba totiž zazní a mrtví vstanou neporušitelní, a my budeme proměněni. Musí zajisté toto porušitelné tělo obléci neporušitelnost a toto smrtelné tělo nesmrtelnost" (kap. 15, 52). Tím chce říci apoštol národů, že živí i mrtví zároveň obdrží nový, vzkříšený život. Kdož byli ve stavu těžkého hříchu, zůstanou tak na věky. Ti, kdož byli ve stavu milosti posvěcující, ale mají si za lehké hříchy ještě odpykávati tresty očistcové, t.v. časné tresty, v tom okamžiku při spa-

Pokračování na str. 5.

(Pokračování ze str. 4.)

Křest'an, který opravdu miluje Boha a pro Boha i svého bližního, modlí se denně co nejvroucněji za obrácení pohanů a hříšníků, obětuje na ten úmysl Mše svaté, svatá přijímání, dobré skutky, skutky sebezapírání, trpělivost v křížích, zvláště v bolestných nemocích. Takovým způsobem může se každý státi apoštolem a misionářem mezi pohany a hříšníky. Sv. Jakub k tomuto apoštolátu vybízí: "Bratři moji, jestliže by kdo mezi vámi zhloudil od pravdy a někdo by ho obrátil, věz, že kdo odvrátí hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši jeho od smrti a přikryje množství hříchů." Jak. 5, 20. Zachraňovat duše znamená působiti velikou radost v nebi podle slov Ježíše Krista: "Pravím vám, že bude větší radost v nebesích nad jedním hříšníkem pokání činícím, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují." Tato slova slyšeli fariseové a zákoníci, kteří neustávali Pánu Ježíši vytýkat, že přijímá hříšníky. "I pověděl jim podobenství toto, řka: "Který člověk z vás, maje sto ovce a ztrativ jednu z nich, nenechá devadesáti devíti na poušti a nejde po té, která se ztratila, až ji nalezne? A když ji nalezne, vloží ji s radostí na ramena svá a přijda domů svolá přátele a sousedy a řekne jim: "Radujte se se mnou,nebot' jsem nalezl ovci, která se ztratila." Slova Pána Ježíše o jednom hříšníku a devadesáti devíti spravedlivých byla závěrem k tomuto podobenství a zároveň důkazem, jak snažně si od nás žádá, abychom s ním spolupracovali na záchraně hříšníků. Jaká jest to pro nás čest spolupracovati s Bohem na tak vznešeném díle: vytrhovat duše věčné záhubě a naplňovat jimi nebe, ničit plevel hříchu a pomáhat rozkvést krásným květům ctnosti. Velice nás Bůh miluje, když nám této možnosti dopřává, nebot' není větší radosti, než radost z horlivé práce o spásu vlastní duše a spásu duší našich bližních a také není větší zásluhy a odměny.

A byl Jonáš v břiše té ryby tři dny a tři noci.

O proroku Jonášovi zmiňuje se Pán Ježíš jako o předobrazu svého odpočinku v hrobě a svého zmrtvýchvstání. Sv. Matouš vypravuje: "Tu oslovili Ježíše někteří ze zákoníků a fariseů řkouce: "Mistře, chceme od tebe viděti znamení (zázrak)." On pak odpověděl jim: "Pokolení zlé a cizoložné žádá znamení, a znamení nebude mu dáno, leč znamení proroka Jonáše. Jako toiž Jonáš byl v břiše velké ryby tři dni a tři noci, tak bude Syn člověka v nitru země tři dni a tři noci. Muži ninivetští povstanou na soudě s pokolením tímto a odsoudí je, nebot' učinili pokání na kázání Jonášovo, a hle, více než Jonáš jest zde." Mat. 12, 38.—41.

Jaká to byla velká ryba, která pohltila Jonáše, nevíme. Velryba to nemohla býti, nebot' ta nepohltí než drobné živočichy. Písmo sv. neudává jména. Myslí se obyčejně na žraloka, který dodnes ve Středozemním moří žije a má tak velké hrdlo že může člověka pohodlně spolknouti. Má také zuby tak upravené, že mohou býti položeny nebo vztýčeny. Nemusil tedy býti Jonáš jimi značně zraněn. Dne 29. ledna 1909 byl nedaleko Catanie na Sicilii chycen obrovský žralok, v jehož břiše byly nalezeny tři lidské mrtvoly ošacené a ještě dokonale zachované. (Selbst). Není ovšem vyloučeno, že ot mohla býti jiná obrovská ryba, dnes již vyhynulá.

Příhoda Jonášova, i když se zakládá na přirozených podmínkách, jest přece zázrakem. Děje se na přímý zásah Boží a za určitým Bohem pojatým účelem.

"Tři dny a tři noci" jest lidové židovské rčení, které znamená totéž, jako když my řekneme "po tři dny," i když tyto dvacetičtyřhodinové lhůty nejsou úplné a dvanáctihodinný sluneční den nebo naopak zase noc schází. Tak jest ve výroku Pána Ježíše započítána i scházející část prvního a třetího dne, kdy v hrobě tělo jeho neleželo.

Lidové misie a exercicie.

Jonášovo kázání v Ninive podobá se našim lidovým misiím. Bůh posílá misionáře, aby i největším hříšníkům přinesli a nabídli v nejhojnější míře Boží milosrdenství, odpuštění a milost. Těm však, kteří zůstávají zatvrzelými i k tomuto volání Božímu, hrozí varovná slova Ježíše Krista k židům pronesená: "Muži ninivetští povstanou na soudě s pokolením tímto a odsoudí je, nebot' učinili pokání na kázání Jonášovo, a hle, více než Jonáš jest zde."

Lidové misie jsou vzácnými duchovními hody pro účastníky. Slovo Boží otvírá jim oči, aby hluboko nahlédli do svého nitra, důkladná sv. zpověď odstraňuje obtížnou nečistotu zastaralých hříchů z duše, sv. přijímání spojuje duši svatou a pokornou láskou s Bohem, odpustky dávají výhost časným trestům Božím. A to všecko činí duši št'astnou a pokojnou. Ještě mohutnější a trvalejší účinek mají tak zvané "exercicie," duchovní cvičení, která se každoročně konají pro jednotlivé stavy v exerciéních domech.

ISRAELITÉ ODVEDENI DO ZAJETÍ ASYRSKÉHO.

Oseáš, poslední král israelský — Salmanassar, král assyrský odvedl Israelity do medských měst — Příčiny zkázy říše israelské — Noví obyvatelé Samaře.

Léta dvanáctého Achaza, krále judského, stal se králem Oseáš v Samaři nad Israelem a kraloval devět let. Činil, co bylo zlé před Hospodinem, ale ne jako králové israelští, kteří byli před ním. Na toho vytáhl Salmanassar, král assyrský i učinil se Oseáš služebníkem jeho, a odvádět mu poplatek.

Když pak srozuměl král assyrský, že Oseáš chtěje se vzbouřiti poslal posly k Suavovi, králi egyptskému, aby nemusil dávati poplatků králi assyrskému, jak měl každý rok obyčej, obehl ho a svázaného dal jej do žaláře. Prošel veškerou zemi, přitáhl k Samaři a ležel u ní tři léta. Roku pak devátého kralování Oseášova vzal král assyrský Samař, přesadil Israele do Assyrie, a usadil je v Hale, u Haboru, řeky Gozanu, jakož i ve městech medských.

To stalo se proto, že hřešili synové Israelovi proti Hospodinu, Bohu svému, který je vyvedlez Egypta, z ruky Faraona, krále egyptského, a ctili bohy cizí. —

Chodili totiž dle obyčeje pohanů, které byl vyhladil Hospodin před obličejem synův Israelových, a dle králův israelských, ježto činili taktéž. Nebot' uráželi synové Israelovi výmysly nepravými Hospodina, Boha svého, a vystavěli si výšiny ve všech osadách svých od věže strážných až do města hrazeného.

Nadělali si model a hájů na každém vyvstávajícím pahorku a pod každým zeleným stromem. Zapalovali tam kadidlo na oltářích dle obyčeje pohanů, které byl vyhnal Hospodin před nimi, a činili věci nejhorší popouzejíce Hospodina.

Ctili nečistoty, o kterých přikázal jim Hospodin, aby nečinili toho. A varoval přece Hospodin Israele a Judu všemi proroky a vidci říkaje: Odvrat'te se od cest svých zlých, a šetřte příkazů mých a ustanovení dle všech zákonů, které jsem dal otcům vašim, a jak jsem kázal vám skrze služebníky své, proroky."

Avšak neposlechli, ale zatvrdili šiji svou, že byla jako šíje otců jejich, kteří nechtěli poslouchati Hospodina, Boha svého. Zavrhli ustanovení jeho, smlouvu, kterou učinil s otci jejich, a výstrahy jeho, kterými je varoval, chodili za nicotami nicotně jednajíce, a následovali pohanů, kteří byli kolem nich, o kterých byl jim přikázal Hospodin, aby nečinili, jak oni. Opustili všecky příkazy Hospodina, Boha svého, udělali si dva lité býčky a háje, klaněli se všemu vojsku nebeskému, sloužili Baalovi, zasvěcovali syny své i dcery své ohněm, obírali se hadačstvím a věštbou, a zaprodávali se k činům, které byly zlé před Hospodinem, aby ho popouzeli. — Rozhněval se tedy Hospodin náramně na Israele, a zavrhl je od obličeje svého.

A tak zaveden byl Israel ze země své do Assyrie.

Přivedl pak král Assyrský lidi z Babylona, z Kuty, z Avy, z Ematu, a ze Sefarvaimu, a usadil je ve městech samařských místo synův Israelových. Ti tedy zabrali Samařsko a usadili se v městech jeho. Když tam počali sídliti, nebáli se Hospodina, i poslal na ně Hospodin lvy, kteří je dávili.

Tu bylo oznámeno králi assyrskému a řečeno: "Národové ti, které jsi přesadil, a usadil ve městech samařských, neznají ustanovení Boha země té. Proto poslal na ně Hospodin lvy, a hle, hubí je, ježto nevědí, jak ctíti Boha země té."

Král assyrský tedy přikázal: "Doved'te tam jednoho z kněží, které jste tam odtud přivedli. Nechat' jde, bydlí s nimi a učí je ustanovením Boha země té." I přišel jeden z kněží, kteří odvedeni byli do zajetí ze Samařska, usadil se v Betelu a učil je, kterak by ctíti měli Hospodina.

Ctili tedy ti národové Hospodina, ale mimo to i modlám svým sloužili. 4. Král. 17.

Pokračování

HOVORY O VÍŘE

(Pokračování ze str. 4.)

tření oslaveného Krista budou s takovou bolestí oplakávat své nedostatky, že jejich duše bude hned očištěna. Tam, kde není lítost z lásky k Bohu, jako je tomu např. v pekle, tam také nemůže dojíti k nějakému očistění.

2. Zesnulí vzkříšeni budou souzeni též v poslední den světa, v den soudu Božího veřejného. Je pravda, že každý zesnulý v okamžiku své smrti se objevuje před svým Soudcem. Soukromý a veřejný soud Boží se tím však nevylučují, nebot' mají odlišný dosah, i když pro jednotlivou osobu dojde při obou soudech k stejnému závěru.

Rozdíl mezi oběma soudy je tento:

Při tak zvaném soudu soukromém jde hlavně o pouhé zjištění stavu milosti zemřelého. Při tom vlastně Bůh ani nepotřebuje soudit. Duše zemřelého se objeví před Bohem tak, jak skutečně jest, to jest buď zlá nebo svatá, i když třeba si má ještě odpykávat časné tresty v očistci. Prakticky každý člověk se sám posoudil podle své víry či nevěry, podle skutků dobrých či špatných, jež konal během svého života.

Při posledním soudu po zmrtvýchvstání však jde ještě o veřejné vítězství království Kristova nad říší Satanovou. Oslavený Kristus se ujímá své vlády, již si získal svou smrtí na Kalvárii a prokázal to svým zmrtvýchvstáním. *Tím zvítězil nad mocnostmi zla a hříchu. A nyní při posledním soudu toto naprosté vítězství Kristovo je slavnostně před celým lidstvem prokázáno. Tím se plní proroctví, jež se modlíme v žalmu* 109: "Jahvovo slovo k Pánu: Zasedni po pravici mé, dokud nepoložím tobě k nohám své nepřátele!"

Ačkoli jednotliví svatí dojdou při posledním soudu Božím své plné blaženosti, jak to naznačují slova Páně: "Pojďte, požehnaní Otce mého, vládněte království, připraveným vám od stvoření světa!" (Mat. 25, 34), při posledním soudu Božím jde především o vítězství Ježíše Krista a jeho církve nad nepřáteli království Božího.

Je zajímavé, že někteří teologové se domnívají, že oba soudy jsou vlastně jen soud jeden a že také vzkříšení je také zároveň darováno Bohem těm, kteří umírají ve víře a milosti Boží.

V. VYKOUPENÍ VESMÍRU

Již v době antické byl zván člověk "mikrokosmos" neboli "svět v malém". Opravdu člověk v sobě zrcadlí celý svět. V lidském těle nacházíme všechny prvky, atomy i molekuly, v lidském těle se odehrávají podobné funkce jako v životě rostlinném, lidské tělo je velmi příbuzné tělu vyšších obratlovců tak, že mnozí přírodovědci se domnívají, že lidské tělo pochází ze zvířecího. Hmotně v člověku se sbíhají síly veškerého tvorstva.

Pokracování

PSYCHOANALYZA A SVÁTOST SMÍŘENÍ!

ÚVODEM.

Je před velikonocemi. Věřící katolický křesťan má povinnost jít aspoň jednou za rok k "Boží správě", čili dát se vnitřně do pořádku: zamyslet se nad svým životem, vzbudit upřímnou lítost, jít ke sv. zpovědi s poctivým úmyslem osobní nápravy a přijmout Tělo Páně.

Naši lidé chodí neradi ke svátostem. Zvláště muži, i poctiví věřící, kteří se domnívají, že sv. zpověď je jen pro "ženské".

Proto dnes přinášíme všem těmto pochybovačům článek o sv. zpovědi, jak se jeví dnešním vědcům z oboru psychologie.

* * *

Moderní psychologie je přesvědčena, že je nezdravé potlačovat v sobě to, co si myslíme. Jako je nebezpečné pro tělo, zastíná-li se porucha mravní. K tomu má člověk dnešní doby sklon větší než kdy jindy.

VE ZPOVĚDI SVÁTOSTI SMÍŘENÍ UZNÁVÁ ČLOVĚK UPŘÍMNĚ A NEZASTŘENĚ, ŽE JE V NEPRÁVU

Nepokoj v našich duších je zaviněn poruchami naší vůle. Podíváme-li se ale pravdě do očí a uznáme svou chybu, pak může začít léčba. Je to nutný předpoklad duchovního a někdy i duševního zdraví. Hříchem se stavíme proti Bohu, proto upřímným vyznáním zástupci Božímu ve zpovědi, že jsme mravní řád porušili — se duši zase zdraví vrací.

Prosí-li nás někdo za odpuštění viny, ke které se přizná a lituje ji, rádi mu odpustíme. Přirozené vyznání vin povýšil Spasitel na svátost slovy: "Komu odpustíte hříchy, těm jsou odpuštěny, komu je zadržíte, těm jsou zadrženy." (Jan 20, 23). Tuto moc dal apoštolům a všem, kteří ji od jejich zástupců — biskupů — ve svěcení kněžství dostanou.

BEZ LÍTOSTI — BEZ DOBRÉ VŮLE POLEPŠIT SE — NENÍ ODPUŠTĚNÍ

Přizná-li dítě vzdorovitě svou vinu, ale neslíbí matce polepšení ani neprojeví lítost, nemá jeho přiznání valné ceny. Vztah mezi matkou a dítětem je vinou porušen. Stejně se porušuje hříchem vztah mezi Bohem a člověkem. Na rozdíl od matky nás zná Bůh lépe, než známe my sami sebe. Lítost a dobré předsevzetí pečovat o správný vztah k Bohu a k lidem, je nejpodstatnější část svátosti smíření — pokání. Bez lítosti není odpuštění.

VINA A HŘÍCH

Hřích je dnes zprofanované slovo. Prostí lidé si pod ním představují obvykle zločin, který trestá i zákon, nebo nemravnost, kterou často omlouvají. Ve skutečnosti je hřích nedostatek dobra, vada, trhlina na dobru, narušení láskyplného vztahu mezi člověkem a Bohem a mezi lidmi navzájem. Dnes se zdůrazňuje zejména vztah mezi lidmi, snad proto, že lidskou lhostejnost a následky zloby víc cítíme. Ale bez dobrého vztahu k Bohu nikdy nebude náš vztah k lidem tak dokonalý, jak by mohl a měl být.

Následky viny se někdy odstranit nedají. Vrah může dosáhnout odpuštění, ale mrtvého nevzkřísí. Rodiče, jejichž nedbalostí se pokazilo dítě, se mohou smířit s Bohem, ale škodu na dítěti už obvykle napravit nemohou. Zrádce může litovat, ale následky zrady, zejména zradí-li své Bohem mu svěřené poslání — už nikdy dokonale nenapraví. Dobře to věděli hříšnici, kteří se obrátili k Bohu, Sv. Augustin, sv. Pavel a mnoho jiných. Následky své viny se snažili napravit velkým pokáním, zanícenou prací pro Boha a pro duše, někdy i obětí vlastního života.

HŘÍCH PORUŠUJE LIDSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Každým hříchem se zmenšuje množství lásky, které by mělo spojovat věřící. Proto zástupce duchovního společenství — kněz — má Božím jménem a z Boží moci znovu přijímat litujícího křesťana zpět do tohoto společenství.

ZPOVĚDNÍ TAJEMSTVÍ

Kněz nesmí ani pod pohrůžkou smrti vyzradit, co se dověděl při zpovědi — ať se vyznáváme ve zpovědnici nebo při tak zv. zpovědním rozhovoru, označeném hned na začátku jako zpověď. Vždyť stejně zachovává lékařské tajemství lékař, právní tajemství advokát. — Vzpomínáme na povídku Karla Čapka, kdy obchází zločinec zástupce těchto tří povolání a ulevil se mu jen tím, že se smí svěřit a ví, že ho nikdo nesmí udat. U něho byla ovšem úleva jen dočasná — člověk totiž potřebuje také odpuštění a pokání. Proto lidem, u nichž tajná vina vyvolává duševní poruchy, se víc uleví u dobrého, otcovského zpovědníka než na sebelepší psychiatrické klinice.

ODPUŠTĚNÍ JE DAR — MILOST

Je to dar Boží. Získal jej pro nás Kristus svým utrpením na kříži. Bůh-člověk smířil Boha s člověkem. Proto říkáme, že zemřel za naše hříchy, ačkoliv jsme tehdy ještě nežili. Po milosti musí ovšem člověk sáhnout — stejně jako musí sáhnout po jídle, které mu někdo obstará a nabízí, aby se najedl a zůstal živ.

Při upřímné zpovědi člověk lépe pozná sám sebe, ocení hodnotu pokory, víc chápe chyby a nedostatky druhých, posiluje vůli a učí se sebeovládání. Obnoví či posílí své spojení s Kristem. Odpad od Ducha, který je v Ježíši Kristu — je zdrojem všech duchovních abnormalit a všeho zla; zapojení do Krista je zdroj pokoje a radosti.

JEN VIDÍME-LI IDEÁL V KRISTU, MŮŽEME PŘERŮST SAMI SEBE

Příklad — svatí. Přečtěme si dobrý životopis světce, nebo člověka snažícího se poctivě o dokonalost. Pravidelná zpověď nás chrání, aby naše hříchy, obavy a úzkosti neprosákly do podvědomí a nezvrhly se v melancholii, psychozy a neurozy. V 19. stol. odmítl svět křesťanské pravdy. Nyní je svět — odkřesťaněné — přijímá. Ventilem se stává ne zpověď s lítostí a odpuštěním, ale vyznání psychiatrovi či psychologovi.

PSYCHOANALYZA CHCE DUŠEVNĚ CHORÉ OSVOBODIT OD TÍSNIVÉHO POCITU NEŠTĚSTÍ

Chce převádět obsah podvědomí do vědomí. Jistě je to při zkoumání a léčení duševních chorob metoda hodnotná. Ale co jiného je zpytování svědomí než zkoumání vědomí a podvědomí? Psychoanalyza se dostává na scestí, vydává-li se za filosofii a tvrdí, že hřích je pověra a náboženská iluze. Někdy zaviní duševní vadu surový rodiče, omezení učitelé, nevhodné okolí ap., ale není možné se zbavit odpovědnosti úplně. Spravedlivější je obvinit sám sebe. Potlačování mravního "já" a zdůrazňování neomezeného projevu "živočišného" "já" je jednou z hlavních příčin duševních poruch. Na osobnost působí zhoubně názor, že mravní ukázněnost je příčinou chorobných komplexů, protože prý brání volnému působení živočišných pudů a primitivních žádostí.

V PSYCHOANALYZE ODHALUJE PACIENT SVÉ DUŠEVNÍ STAVY BEZ UZNÁNÍ VINY A TOUHY PO ODPUŠTĚNÍ

Důkladně vypravuje lékaři o všech duševních zážitcích. Pro psychoanalytika je vše jen příznak — neobviňuje, nesoudí a hlavně neodpouští. Redukuje to buď na vliv podvědomých zážitků nebo na vliv výchovy a společnosti. Taková psychoanalýza nevede k touze po odpuštění a polepšení, podporuje jen pacienta v domněnce, že jeho stav je zvláštní a složitý, že duševní energie, pramenící z pudových, libidiozních zdrojů, se nemůže uplatnit, protože byla zaměřena na nesplněné a nesplnitelné cíle; uvolňuje se proto, aby se mohla zaměřit na věci uskutečnitelné. Jakmile k tomu dojde, je — podle psychoanalytiků — člověk uzdraven. Ateistický analytik řekne pacientovi, že je podmíněn dětskými touhami nebo stídním pudem, že za své chyby není odpovědný; pak mu ale řekne, že má odpovědnost za svou budoucnost. Není tedy psychoanalýza, založená na materialistické filosofii, schopná nabídnout nějakou směrnici, zásadu, motivy jednání či smysl života. A když člověk sníží svůj ideál, aby vyhověl žádostem podvědomých pudů, ustrne a degeneruje.

Považuje-li člověk svůj nesprávný čin za příznak nemoci, může mu správná psychoanalýza a psychoterapie pomoci, aby pochopil sám sebe, seznámil se s mravními zásadami, které na poli duchovním odpovídají hygienickým pravidlům na poli tělesném — a tak se připravil ke svátosti smíření — ke zpovědi.

TEOLOG NEPOPÍRÁ PLATNOST A NUTNOST PSYCHIATRIE, ALE CO PSYCHOANALYTIK . . . ?

Mnoho psychoanalytiků popírá morálku, věci Božské a nadpřirozené. Všimněme si však dobře rozdílu mezi zpovědí a psychoanalýzou. Zpověď mi moc odstraňovat všechny stopy hříchu, spojit mě s Bohem nebo zdokonalit naše spojení s Bohem. Musíme ji však přijímat dobře, tj. připravit svou vůli k lítosti a k polepšení.

Bůh respektuje naši svobodnou vůli a bez naší spolupráce nic v oblasti našeho nitra, naší duše, neudělá. Nevnucuje se nám. Potřebujeme však jeho léčivou moc — milost — chceme-li být duchovně zdraví a vyrovnaní a přenášet toto zdraví a vyrovnanost i na své okolí.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Výkaz členských příspěvků a darů

Pokračování

PRO NEPOMUCENUM:

$200.00: N.N., Wahoo, Neb.

$100.00: Julia Manas, Clata, Canada.

$30: V. Siepka, B.C., Canada.

$20: Rudolph Rutar, Torrington, Wyo.

$10: Matěj Pinkas, Baltimore, Md.; Spolek Živého růžence a Mariánská družina při osadě Bl. Anežky v Chicagu.

$8: Julia Hrubecký, Berwyn, Illinois.

$5: Beatrice Poduška, Berwyn, Il.; Jo ephine Dvořák, Omaha, Neb.

$1: Marie Charvát, Cicero, Il

PRO DOBRO SVAZU:

$100.00: důstp. František Oborný, Dodge, Neb.

$3: Mary Lusk, Berwyn, Il.; Jos. A. Kalista, Milwaukee Wis.; Florence Hilton, No. Riverside, Il.; Mary Němec, No. Riverside, Il.

MEŠNÍ INTENCE:

$61: Louise Setka, Chicago

$35: Donna Szurgot, Tinley Park, Il.

$30: Mary Lusk, Berwyn, Il.

$25: Annie L. Klepac, Jarrell, Texas.

$20: V. Scipka, B.C., Canada.

$18: John C. Pfitzner, Maryville, Mo.

$10: Matěj Pinkas, Baltimore, Md.; Josephine Popelka, Glenco, Minn.

$7: Mary Osman, Pine City, Minn.

$8: Pauline Hrnčíř, Taylor, Tx.

$5: Dr. Jos. Čada, Cicero, Il.

ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY:

$100.00: Catholic Workman =130.

$25: důstp. James J. Pavlík, St. Louis, Mo.; Karel IV Court, =1502, C.O.F.; Fr. J. Zika, Baltimore, Md.; Frank F. Soukal, Sr., Chicago.

$15: Msgr. Martin Křížka, Chicago; Beatrice Ott, River Vale, N.J.; Anna Trlica, Jourdanton, Tx.

$10: St. Ann Soc. =5, C.C. U.; St. John Nep. =2219, C.O. F.; důstp. Jaroslav Popelka, Los Angeles, Cal.; St. Anthony =2229, C.O.F.; Beatrice Poduška, Berwyn, Il.; Mildred R. Janda, No. Riverside, Il.; John J. Kučera, Chicago; důstp. Jos. Hudík, Chicago; Lillian C. Kučera, Niles, Il.; Jennie M. Vojíř, Omaha, Neb.; Msgr. Petr Lekavý, Cavalier, N.D.; Jeannette a Albina Šimec, Chicago; Anna Shimek, Cedar Rapids, Ia.; John A. Květoň, St. Louis, Mo.; Elmer Dostál, Geraldine, Mont.; Bertha M. Růže, Trenton, N.J.; Catholic Workman =65; Marie Michalička, Union, Okla.; Robert B. Kallus, La Grange, Tx.; důstp. F. D. Urbanovský, Houston, Tx.; Henry a Marie Hammer, No. Riverside, Il.; Charles Knetl, Brooksville, Fla.; Carolyn Svastal, Berwyn, Il.; John L. Krieger, M.D., St. Louis, Mo.; John M. Sochor, Endicott, N.Y.; James A. Toman, Cleveland, Oh.; Catholic Workman =120; pí. Jos. Pakosta, Haugen, Wis.; Frances, Charles J. a James Sitta, Westmont, Il.; V. Mitáček, Quebec, Canada; Jos. E. a Rosalie Chovanec, Cudahy, Wis.

$7.50: K.J.Ž.T. č. 108; Catholic Workman =37; K.J.T. č. 102.

$5: K.J.T. č. 103; Catholic Workman =1; K.J.Ž.T. č. 42; Frank Musálek, Sr., Goodland, Kans.; p. a pí. Jos. T. Diviš, Lincoln, Neb.; Frank Ptáček, Mosinee, Wis.; Louis Kužela, Omaha, Neb.; K.J.T. č. 125; Cyril a Blanka Příkazský, Berwyn, Il.; Elizabeth Trodden, No. Riverside, Il.; Antoinette a Robt. Váňa, Chicago; K.J.Ž.T. č. 12; Dr. a pí. Jos. Čada, Cicero, Il.; Anna Behnke, Chicago; p. a pí. Edmund Johnson, Chicago; Rose a Julia Karásek, Chicago; Julia a Clare Kolář, Chicago; May Kolář, Chicago; Ludmila Sopík, Cudahy, Wis.; Bessie Belchak, Chicago; Helen Král, Chicago; důstp. Richard Čálek, Chicago; Kateřina

(Pokračování na str. 7.)

Ječmen hospdáře devětkráte zarmoutí nežli ho sklidí.

Oves i skrze lýkový střevíc pronoste.

Z Pečírkova kalendáře na rok 1892. — JR.

2. JARNÍ UMĚLECKÝ FESTIVAL V CICERU

na J. S. Morton škole

Milí krajané:

Milovníky dobré hudby bude jistě zajímat, že hudební oddělení Mortonovy vyšší školy v Ciceru předvede opět jedinečný hudební program již tuto neděli večer, 11. dubna, ve velkém auditoriu této školy (2423 S. Austin Blvd.).

Tentokrát se jedná o koncertní provedení světoznámé opery "Lazebník Sevillský" od G. Rossiniho. V rámci 2. jarního uměleckého festivalu bude též promítán kratší film o krásách Benátek (Venice), s hudebním podbarvením baroknich skladeb Antonio Vivaldi. Tento film bude promitnut již v 6:45 hodin večer, po čemž budou mít návštěvníci příležitost shlédnout zajímavou výstavu italského umění ve velké předsíni tohoto školního auditoria. Hlavní program začne přesně v 7:45 hodin večer. Tento druhý jarní umělecký festival je pod záštitou superintendenta Dr. Josefa Ondruše, kterému bude při této příležitosti předán čestný diplom uznání za jeho dlouholetou podporu uměleckých podniků na této škole.

Mnozí návštěvníci loňského jarního festivalu zajisté ještě dnes vzpominají na výborné představení Smetanovy "Prodané nevěsty" a nenechají si ujít tento letošní hudební požitek. Hudební program je pod vedením našeho vynikajícího krajana, pana Roberta Dvořáka, který bude opět dirigovat symfonický orchestr složený ze studentů obou škol (Morton East v Ciceru a Morton West v Berwynu). V hlavních pěveckých úlohách této komické opery vystoupí opět schopní universitní studenti a studentky z Northwestern University. Pěvecký sbor je složen ze studentů a učitelů Mortonovy vyšší školy pod vedením pana G. De Loriea. Všechny zpěvy budou v anglické řeči.

Vstupenky na 2. jarní umělecký festival jsou v předprodeji u pana F. Pancnera, 6514 Čermákova třída v Berwynu. Cena vstupenek je $3.00 pro dospělé a $1.50 pro studenty a občany na odpočinku. Jen omezený počet vstupenek bude k dostání u pokladny a vzhledem k tomu, že o tento program je projevován nemalý zájem, doporučujeme zakoupení vstupenek předem. Místa nejsou rezervována a proto též doporučujeme, abyste přišli co nejdříve. Celovečerní program začne již v 6:45 hodin večer, v neděli, 11. dubna t.r. Další podrobnosti sdělí pan F. Petrdil na čísle 656-2300 (ext. 318).

Nejedná se tentokrát o českou operu, ale věříme, že milovníci opery se světovým rozhledem přijdou shlédnout tento pestrý umělecký pořad a jsme si jisti, že nebudou litovat.

Za pořadatelstvo,
Tony Jandáček (učitel češtiny a humanitních věd)

Z Úřadovny NSČK

(Pokračování ze str. 6.)

Šrámek, Chicago; p. a pí. Wm. VonDriska, Chicago; p. a pí. Edward Radouš, Brookfield, Il.; důstp. Jan Smutný, Pleasanton, Neb.; Edward a Rose Alexa, Forest Park, Il.; Rudolph Kuřátko, St. Charles, Il.; Bessie Pleticha, Oak Brook, Il.; James V. Šimek, Westchester, Il.; Cecelia Bambas, Berwyn, Il.; p. a pí. Jos. T. Turek, Berwyn, Il.; pi. Emil Holzinger, Cicero, Il.; Anna Feltl, Hopkins, Minn.; pi. Jos. Čáp, Sr., Omaha, Neb.; Marie Filip, Cicero, Il.; důstp. Anthony Matula, Flatonia, Tx.; Edw. a Ann Krippner, Downers Grove, Il.; p. a pí. Jos. J. Marek, Clarendon Hills, Il.; Cecelia Vašek, Jr., Hereford, Tx.; Dr. a pí. James Hora, Western Springs, Il.; pi. Frank J. Kašpar, Berwyn, Il.; George E. Shour, Baltimore, Md.; Jerome a Marie Bilder, St. Paul, Minn.; James E. Tupý, Montgomery, Minn.; Jos. F. Kvapil, Jr., Omaha, Neb.; pi. Miro Pokorney, Lincoln, Neb.; Sylvia Klíma, Cleveland, Oh.; Geo. L. Bláha, Cleve., Oh.; Howard L. a Anna Kouba, Lakeside, Oh.; Mary B. Witt, Maple Hts., Oh., na památku zesnulé matky Julia Králiček; K.J.T. č. 107; Štěpán Koss, Algoma, Wis.; St. Elizabeth Ct. #615, N.C.S.F.; pi. J. Ryba Knitter, Northbrook, Il.; Katherine Zahradník, Berwyn, Il.; Mary Soukup, Parma, Oh.; důstp. Geo. A. Kolanda, Racine, Wis.

$4: Fr. J. a Elfrieda A. Veselý, Lakewood, Oh.; Anna Michut, San Antonio, Tx.; John R. Zabojník, Ennis, Tx.; Anna a Louise Setka, Chicago; Jos. a Antonia Barta, Berwyn, Il.

Paní Marie Matoušek, Detroit, Mich., poslala $22.00 od členů v detroitské oblasti:

$5: Steve a Filomena Hrivnak.

$4: Chas. a Marie Matoušek; Edw. a Marie Koníček; Betty a John Sispera.

$3: Elizabeth Pitel.

$2: Henry a Eva Sispera.

(Pokračování příště.)

Naše vřelé "Zaplat' Pán Bůh!" všem dárcům a příznivcům. Prosíme, aby další dary a příspěvky byly zaslány přímo na

NATIONAL ALLIANCE
OF CZECH CATHOLICS
2636 S. Central Park Ave.
Chicago, IL 60623

YOUR ATTIC AND BASEMENT MAY HAVE VALUABLE JUNK (Antique)!
Make Your Spring Cleaning Profitable
CALL RUSS & BOB
The Wholesale Wholesalers
At 262-2630 after 6 p.m.
LEAVE MESSAGE.

Archiv Čechů a Slováků v zahraničí

na Chicagské universitě

Hlas národa nedávno uveřejnil celostránkový popis české a slovenské sekce střediska "Immigration History Research Center" při University of Minnesota. Počátek tohoto centra se datuje od roku 1963. Zásluhou profesora Rudolfa J. Vecoliho a jeho spolupracovníků je toto středisko výborně financováno. Sbírá materiál asi 23 různých národů z východní, střední a jižní Evropy, z blízkého a středního Východu. Největší sbírkou je ukrajinská. Toto středisko publikuje časopis Spektrum.

Mnozí čtenáři však nevědí, že v Americe je celá řada ethnických sbírek, archivů a středisek. Některá tato střediska sbírají český a slovenský tisk. Krajanské tisky najdeme v knihovnách městských a státních historických společností i ve veřejných knihovnách. V Library of Congress je na příklad uložena rukopisná pozůstalost historika české Ameriky Tomáše Čapka. Z Čapkovy korespondence se dovídáme o důležitých písemných památkách, uložených v rukou soukromých majitelů. Jak se obyčejně stává, po smrti majitelů se stopa po těchto dokumentech ztratila, nejsou více dostupné pro historická studia.

Velke fraternální pojišťovací společnosti jako ČSA v Berwynu a SPJST v Temple, Texas, mají své archivy a musea. "Western Reserve Historical Society v Clevelandu začala budovat své "Ethnic Archives". "Pennsylvania Ethnic Heritage Studies Center" v Pitsburku založený roku 1975, vydává časopis Newsletter. Ethnický archiv při Southern Illinois University v Edwardsville vydal roku 1972 soupis své sbírky pod titulem "Slavic-American Imprints". Mezi jinými ústavy, které se zajímají o české a slovenské emigranty, jsou: Balch Institute ve Filadelfii, Center for Immigration Studies na Staten Island, Jankola Library v Danville, Pennsylvania, Slovak Institute v Clevelandu, a University Archives na University of Nebraska. V Kanadě byly nedávno založeny National Ethnic Archives při "Public Archives of Canada". Největší českou a slovenskou sbírkou v Evropě je Archiv Bohemia v německém Kolíně nad Rýnem. Byl založen a vybudován zesnulým redaktorem Vladimírem Pekelským a jeho paní Marií-Terezií Pekelskou. Tento archiv obsahuje český a slovenský zahraniční tisk z celého světa, zejména z doby druhé světové války a z doby poválečné, a také tisky vydané v Československu.

Archiv Čechů a Slováků v zahraničí je největší sbírkou našeho zahraničního tisku v Americe. Je uložen ve Special Collections v knihovně University of Chicago Library. Byl sice založen jen před několika léty, ale vlastní již přes třicet procent knih a brožur, vydaných v Americe a v Anglii. Na 150ti knihovních přihrádkách je uloženo asi sedm tisíc knih a brožur a přes 730 titulů časopisů vydaných za posledních 126 let. Archiv má četné krajanské památníky, programy, fotografie spolků, dopisy význačných činovníků, rukopisy nevydaných prací, gramofonové desky a zvukové pásy, a sbírky výstřižků z novin.

Nezávisle na tomto archivu je v hlavní části knihovny uloženo více než dvacet tisíc svazků knih a časopisů vydaných v Československu. — Universitní knihovna má také velké sbírky jiných slovanských jazyků a Universita má výborné slovanské oddělení. — Přínos Čechů a Slováků v zahraničí může tedy býti studován ze širokého hlediska slovanského a mezinárodního. A konečně, najde-li se mezi Čechy a Slováky mecenáš, který v dohledné době daruje zbývajících potřebných 450 tisíc dolarů, bude na University of Chicago ustaven trvalý Professorship in Czech and Slovak Studies.

Archiv Čechů a Slováků na Chicagské universitě je snad největším archivem našeho zahraničního tisku. Obsahuje tisk vydaný nejen na všech pěti kontinentech, ale i časopisy, tištěné na lodích, plujicích po oceánech s legionáři, vracejícími se do vlasti. Archiv však zdaleka není úplný. Dosud se jeho budování zúčastnilo jen několik desítek uvědomělých Čechů a Slováků a několik spolků. Mezi krajany je ještě tolik časopisů a knih, že by mohli obsah archivu v krátké době ztrojnásobit. Bohužel, hodně lidí se domnívá, že už v archivu vše máme, anebo že po jejich smrti to někdo archivu dá. Ve většině případů tomu tak není. Archiv Čechů a Slováků není financován, jako jsou jiné technické archivy. Jako rostlo Národní museum v Praze, tak i náš archiv roste jen dobrovolnými dary uvědomělých Čechů a Slováků.

Proto Vás, milí čtenáři, prosíme, abyste se podívali na půdy a do sklepů po starých i nových časopiech, kalendářích, památnících a programech, knihách a brožurách, a darovali nám je. Nepošilejte nám nic, jenom nám napište. V oblasti velkého Chicaga se k Vám rádi přijedeme podívat a vybereme, co nám chybí. Ty z Vás, kteří bydlí daleko od Chicaga, prosíme, aby nám poslali jména časopisů a knih, které mají. My Vám odpovíme a dáme vědět, co nám z toho chybí. Pište na adresu: Dr. Z. Hruban, 1460 East 56th Street, Chicago, Illinois 60637.

* * *

N.B. Čtenáře Hlasu národa prosíme zejména o darování katolických časopisů a knih. Bylo jich v Americe vydáno několik desítek a nám jich ještě hodně chybí. Také Vás prosíme o dary knih, vydaných Křesťanskou akademií v Římě.

Srdečně Vám všem děkujeme za pomoc.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

SDRUŽENÍ EXULANTŮ
a taneční skupina
JUMP
srdečně vás zvou na
POMLÁZKOVOU ZÁBAVU,
kterou pořádají
v neděli odp. dne 18. dubna t.r.
v sále Sokola,
4131 So. Home Ave.,
Stickney, Illinois.
Začátek o 4. h. odpoledne.
— Vstupné $3.00 —
Zvláštní taneční vystoupení skupiny J U M P.
Výborné pohoštění a občerstvení.
Čistý výtěžek ve prospěch činnosti J U M P.

Phone: 184-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

DOPISY našich čtenářů

TORONTO, CANADA

"Pochválen buď
Pán Ježíš Kristus!"

Ctěná redakce a milí čtenáři,

děkuji Otci Všemohoucímu za Jeho Milost Boží, za zdraví a za dary hojné Jeho štědrosti života a hlavně za upevněnou víru v Něj, a také ve svatou církev našeho Spasitele a Vykupitele Ježíše Krista, církev římsko-katolickou, tu starou a pravou.

Jako bývalý odběratel časopisu "Katolík", který bohužel už neexistuje, a na které to jméno a název jsem byl hrdý a nestyděl jsem se za něj, dovoluji si Vám zaslat předplatné, money order $25.00, s tím předsedvzetím, že nový název vašich novin "Hlas Národa" bude pokračovat nadále a plnit zájmy všech nás českých římsko-katolíků, tak jak se to dělalo v "Katoliku". Doufám také, že ten duch — býti českými katolíky a národovci zde v těchto demokratických a svobodných zemích a také všech těch dobrých a věrných českých duší roztroušených po celém širokém Božím světě — zůstane a bude pokračovat nadále v tradicích svatováclavských, v tradicích našich věrných a zbožných předků, našich matek a otců, kteří obyčejně již dávno odpočívají spánkem věčným, smířeni se svým Stvořitelem a čekajíci na slavné vzkříšení a život věčný se svým Pánem.

Jedna věc je mi však nejasná, a proto prosím předem za odpuštění. Proč a z jakých důvodě najednou přišla tato změna názvu novin? Snad se nestydíme za to jméno — být katolíkem? Copak to jméno tak špatně zní? Nebo je to již zastaralé, nemoderní a nebo nepokrokové?

Nebo-li je to doba určitého revolučního pokroku? Jsem jenom jednoduchým tvorem lidským, stvořeným jako každý jiný Tvůrcem nebe i země, Bohem Všemohoucím, kterému se kořím a podřizuje všechno, co On stvořil a žije na této dočasné zemi. Jsem velkým pozorovatelem celého veškerého dění na tomto světě do té určité míry a vzdálenosti, pokud mně to můj nebeský Stvořitel ráčil dovoliti. Miluji svého Stvořitele a Vykupitele z celé duše své a ze vší mysli své a chci také býti Jeho oddaným služebníkem až do konce mé pouti na tomto světě v doufání, že si mne také pak povolá k Sobě.

Ta mnohá dění neblahá mezi lidmi, v poměru člověka k člověku a vůbec mezi národy, mně stále více zarmucují.

Ať mne dobrotivý a laskavý Pán odpustí můj názor také na některé věci a dění v naší Boží církvi, které by neměly být. Není vše dobré v našich kostelích, farnostech a duchovenstvu jakéhokoliv řádu. Ten veškerý zájem o Kristovo Božství, o hlásání Jeho evangelia a o povinnostech křesťanské katolické víry jsou jim dnes lhostejné. Prostě vážné věci se neberou vážně. Je v tom určitý nesoulad, nehraje to tak, jak by to mělo hrát. V mnoha případech nedodržuje řád Boží, nedbá se přikázání Božích zákonů, církve svaté a předpisů, jak jsme tomu byli zvykli. Nebo snad to také už není moderní? "Ten pravý Syn Boha Živého — Ježíš Kristus, Ten že už není moderní? Ten je přece Tentýž. Ten se nemění, Ten zůstává pořád Ten samý, jako když chodil po této zemi.

Narodil jsem se v té staré pro mne tak drazemilované vlasti, ke které mám velkou úctu, mnoho krásných vzpomínek na své rodiče, dětství a mládí. Modlím se za ni denodenně, aby jí a všechny ty drahé, kteří tam ještě žijí, a celý náš národ Bůh dobrotivý uchránil od všeho zlého a přinesl jim svobodu vzývati to přeslavné a přesvaté Jméno Hospodinovo.

Pamatuji se tak jako dnes, když mně nebožka matka vodívala na mše svaté, na moji chuvu, která mně byla jako moje druhá matka a vodívala do všech těch nádherných kostelíků, kostelů, chrámů a dómů, po poutích na všech těch svatých místech, zasvěcených Trojjediněmu Bohu, Matce Boží a našim sv. ochráncům. Pamatuji se moc dobře, jak na škole obecné a později na gymnaziu dvakrát po jedné hodině v týdnu přišel pan kaplan, neboli katecheta nás vyučovat náboženství. Byl oblečen důstojně v sutanu, tak jak to bývalo u nás ve zvyku. S jakou důstojností a respektem jsem v něm viděl šiřitele sv. evangelia, následovníka Ježíše Krista, představitele svaté církve římsko-katolické. Když kráčel po ulici oblečen v sutanu, představoval mi svatého muže. Byl mi symbolem a každý kolemjdoucí věřící jej pozdravil krásnými slovy pozdravu "Pochválen buď Pán Ježíš Kristus". Jak málo je slyšet ta slova dnes, v této svobodné, takzvané západo-křesťansko-kulturní zemi. Jděte do kostela na mši svatou. Když věřící pozdravím pozdravem "Pochválen buď Pán Ježíš Kristus", na místo odpovědi "až na věky věků. Amen", dostanu odpověď: "pán bú dej, anebo hallo. To si říkáme křesťané, římští katolíci? Za to se také stydíme? Už to také není moderní?

Kampak zmizely ty svaté sestry, jeptišky v tom důstojném oblečení, ve kterém chodila ta přesladká ochránkyně ustavičné pomoci Matka Boží, Matka Syna Božího, Matka všech nás? Když se podívám po těch našich zdejších chrámech Božích, hlavně anglických, ptám se sám sebe, co se stalo a kam zmizelo to nádherné umění, oltáře, sochy svatých, ornamenty a mnoho jiných nádher? To všechno bylo vytvořeno umělci, kteří vnuknutím Božím tvořili tyto nádherné věci pro Toho, kterého milovali, kterému sloužili a děkovali. Tvořili to pro Něj, pro Jeho velikou slávu z milosti Boží. Byli snad odstraněni z chrámů božích jen proto, že nebyli moderní?

U svatého přijímání se v mnoha z našich kostelech už jen stojí a nekleči. Také to už je nemoderní? Stalo se mně osobně v jednom našem anglickém katolickém kostele, že u svatého přijímání pan farář nechtěl mi dát přijímat Tělo Boží jenom proto, že jsem klečel, protože tam bylo už moderním zvykem stát u sv. přijímání. Upozornil mně, abych vstanul.

Ptám se vás, to je tak nařízeno svatou církví? To už jsme tak zpohodlněli? To nedovedeme už přinášet sebemenší oběti pro toho, který pro nás prolil svou předrahou krev a vydal svůj vlastní život na smrt, aby nás vykoupil od smrti věčné a moci ďábelské, která tak mocně převládá světem? Což náš Spasitel a Vykupitel, když se modlil k Otci svému na hoře Olivetské, měl také polštář pod koleny? My ale musíme míti našich kostelích měkká klekátka, aby se nám kolena neodřela. V našich kostelích ve staré vlasti nikdy nebyla měkká klekátka, jen tvrdé dřevo. A co na těch poutích z dalekých vesnic? Poutníci putovali pěšky, nikoliv v přepychových autech, přišli unavení ke svatému poutnímu místu a přesto ještě šli na kolenou na Kalvárii nebo přes celý chrám Boží až k hlavnímu oltáři, aby tak vzdali úctu a dík Bohu za všechno, co On nám dává. Odcházejíce domů, byli smířeni v duši a odnášeli si duchovní náplň do dalších let požehnaného života na tomto dočasném světě. Bohužel, jsou to smutná fakta, s kterými se u mnoha dobrých katolíků musí dnes člověk smířit.

Kampak se poděl ten nádherný liturgický zpěv a kalendář, bohatý na mnohá různá období svatých dnů a památky svatých světců? Mnoho našich katolíků už si ani nepamatuje, která svatá období a svátky připadají na které dny v roce. Mnoho našich důstojných pánů si to také už nepamatuje a také to nepřipomenou svým věřícím při mši svaté.

Když se tak podívám v našem kostele, před mší svatou, jen jedna nebo dvě babičky drží v ruce svatý růženec. Což pak už to není také moderní? Z mnoha katolíků, kdo si přivstane v neděli ráno a jde na mši sv. tak jako to bývalo kdysi? Stali jsme se otroky televizního aparátu. Od rána až do dvou hodin v noci čumíme na to největší zlo ďábelské, které televize ukazují: násilí, zuřivost kriminálníků, nemravní sexuální a perverzní orgie. To má býti ta naše svobodná demokratická západní kultura? To hrůzostrašné vraždění lidí, to je ta takzvaná civilizace? U televize sedíme, jíme a nemluvíme se svými příbuznými a přáteli, které jsme si pozvali na návštěvu? To má být naše pohostinství? Při tom lhostejně necháváme nepovšimnuto vše, co se děje kolem nás. Blíží se k nám ten ďábel zla atheismu, který chce zničit a také již zničil mnohá lidská pokolení v mnoha zemích, mezi nimiž je také naše drahá rodná zem. Při tom všem se honíme po zbytečných věcech materiálních, které jsou na nic. Prostě honíme se za dolary, abychom jich co nejvíc nahrabali, a při tom zapomínáme na věci duchovní náplně našeho života: býti připraveni pro život věčný, býti připraveni na čas té největší události, kdy nás Pán a Vykupitel zavolá. Připadá mi to, že jsme modláři. Na místo uctívání Boha Všemohoucího, uctíváme dolar všemohoucí. Nejsem vůbec překvapen, že náš nepřítel takto využívá naše slabosti. Pomalu ale jistě upadáme do jeho otroctví, což si ani neuvědomujeme. To si říkáme křesťané? Proč na místo těchto špatných a mnoha nemravných činů, nepraktisujeme naše vyznání víry, která je tak bohatá v různých a různých věcech a směrech? Kde jsou ty překrásné katolické náboženské a kulturní podniky? Sdružování se pospolu v našich spolcích, vyvýjení činnosti nábožensko-misionářské, pomáhání duševně-nábožensky a fyzicky slabým, pomáhat nemocným a starým lidem, kteří toho tolik potřebují. A to si říkáme, že jsme pokolení našich dávných a slavných předků, našich zbožných otců a matek? To se řídíme těmi odkazy, danými nám samým Bohem a Jeho Synem Ježíšem Kristem, našimi svatými Otci papeži, našimi světci, kteří položili své životy za jejich víru a přesvědčení? Kde je ta naše skromnost a pokora před Panem Bohem? To snad už neplatí? To není také moderní?

Od toho hlahobytu a materiálního bohatství zapomínáme na povinnosti, které jsou od Pána Všemohoucího a Jeho Syna Ježíše Krista a svaté církve. Když tak slyším, že mnoho protestantských kostelů se zavírá pro nedostatek věřících, bojím se, že s naší církví nakonec to douadne také tak. Můj přítel nekatolík se zmínil před několika lety, že po těch změnách druhého vatikánského koncilu, který nebožtík svatý Otec Jan XXIII. ustanovil, naše církev svatá zmizí, tak do roku 2000! Tentýž přítel ale také říká, že naše církev římsko-katolická je jediná a poslední bariéra našeho křesťanství, která může tomu zabránit, aby komunismus zvítězil.

Prosím Vás, všechny, kteří budete čísti těchto několik prostých mých slov, držte se! Směle hlásejte celým životem Boží evangelium o Pánu Ježíši, o pravdě a přikázáních svatých Božích, následujte "Ho" a žijte podle Něj, tak jako "On". Svou smrtí nás vykoupil od všech hříchů a daroval nám život věčný. V modlitbách k Němu a k té drahé Matce Boží, Panně Marii, buďte hrdi, že jste římsko-katolíci českého-svatováclavského původu.

Pán Vám žehnej ve Vaší neskonalé práci za pravdu Boží.

Váš oddaný a vděčný
v Kristu Ježíši
Dušan Pecher.

Milý pane Pecher,

v mnohém máte pravdu, ale určitě také víte, že je to dnes ve světě trochu složitější, než tomu bývalo. Nemůžeme souhlasit s tím, co se děje mezi křesťany (ani se všemi "reformami" v kostele, jejichž pramen zůstává zakalen i pro mnohé důstojné pány). Kdyby však křesťané předešlých generací byli bývali v některých zemích trochu pružnější, vynalézavější a lepšími katolíky, nemusilo by bývalo dojít ani k tomu hroznému růstu moci antikristova komunismu. O tom všem budeme ještě psát.

Název Katolík ani Národ jsme převzít nesměli. Vzali jsme tedy obě americké katolické tradice českého novinářství — Hlas a Národ. O tom jsme už psali. Srdečně zdravíme.

Redakce.

SAN ANTONIO, FLORIDA

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

Pokračování a ukončení několika údajů z historie bojů o *nezávislost Ameriky.*

Franklin, který si v Londýně získal spoustu přátel i ve vlivných politických kruzích, vystupoval jako mluvčí amerických kolonií a dokazoval přesvědčivě spravedlnost a neúměrnost fiskálních zákonů. Zejména zapůsobilo jeho vydání satyry nazvané "Výnos krále pruského", v němž Bedřich Veliký údajně prohlašoval Anglii za svou kolonii a nařizoval přesně tatáž opatření jako britská vláda v Americe.

Franklinovou zásluhou bylo že všechna finanční zatížení byla zrušena a zůstalo jen zvýšené clo na čaj, které chtěl londýnský parlament ponechat jako symbol své suverenity. Obyvatelé kolonií na to odpověděli obecným bojkotem dováženého čaje. V prosinci roku 1773 došlo v Bostonu k incidentu, který vešel do dějin jako "Boston tea party". Asi padesát radikálů v čele se Samem Adamsem vniklo v přestrojení za Indiány na britskou loď a vysypalo do moře obsah 342 beden čaje. Londýnská vláda tuhého konzervativce lorda Northa chtěla vzpurný Boston potrestat, uzavřela bostonský přístav, změnila ústavu kolonie Massachusetts, jmenovala guvernérem generála Gage a vyslala do Bostonu čtyři pluky vojska. Tato opatření byla vodou na mlýn vlastenců, kteří začali hromaditi zbraně a připravovali ozbrojené střetnutí s britskou mocí. Sám Franklin nebyl zprvu pro ozbrojený odpor, to zásluhou svého syna Williama, který byl jmenován královským guvernérem kolo-

nie New Jersey. Ale tvrdý postoj anglického krále Jiřího III. a jeho konzervativní vlády a urážky, jimž byl na závěr svého několikaletého působení v Londýně vystaven, změnily jeho dosud loajální smýšlení.

Když v dubnu 1775 padli v Lexingtonu nedaleko Bostonu první výstřely války za nezávislost, stál celým svým srdcem na straně revoluce proti britskému poddanství. Úplně se rozešel se svým synem Williamem, který zachoval bezvýhradnou věrnost králi Jiřímu. Válka za nezávislost, trvající od roku 1775 do roku 1781, probíhala v prvních létech se střídavým štěstím. Kdyby bylo mělo britské vojsko schopnější velení, byla by nezkušená Washingtonova armáda snad zničena. Bylo štěstím pro Washingtona, že britští generálové — lord Howe, lord Burgoyne a lord Cornwallis — nebyli žádní Marlboroughové ani Wellingtonové, a nedovedli počátečních úspěchů využít.

K rozhodujícímu obratu došlo opět zásluhou Franklinovou. V kritické době koncem roku 1776 přijel jako první vyslanec Spojených států amerických do Paříže a obratnou diplomacií překonal váhání krále Ludvíka XVI. i jeho zahraničního ministra (státního sekretáře) hraběte de Vergennes a *zajistil kolonii, které se osamostatnily, finanční a vojenskou pomoc Francie.* Přesto, když roku 1781 kapituloval v obleženém Yorktownu ve Virginii britský generál lord Cornwallis a skotská dudácká kapela vyhrávala britským oddílům, pochodujícím do zajetí, módní písničku tehdejší doby — "Svět vzhůru nohama" — nikdo netušil, že válka za nezávislost a suverenitu Spojených států amerických skončila. Angličané dosud okupovali část kolonií a mohli poslati do Ameriky další armády, ale tato válka byla v britské široké veřejnosti značně nepopulární a pokračovati v ní by bylo pro Anglii neunosné politicky a hlavně hospodářsky. Též anglický král Jiří III., když viděl, jak jeho popularita klesá, přál si ukončení této války. Vždyť v té době nad Velkou Británií slunce nezapadalo; tak byla velká a mocná.

Benjamin Franklin vedl v Paříži mírové jednání s britskou vládou a roku 1783 podepsal pro Američany tu nejvýhodnější mírovou smlouvu, která zajistila Spojeným státům americkým úplnou nezávislost a suverenitu. Benjamin Franklin se vrátil do Ameriky jako národní hrdina a svým vlivem pomohl ještě prosaditi v Kongresu přijetí dosud platné federální ústavy Spojených států. Brzy potom, roku 1790, zemřel ve stáří 84 roků.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím své povídání; ovšem aby mohly býti popsány všechny události, na to nestačí dva články, ale muselo by býti napsáno mnoho knih. My občané Spojených států se musíme přičiňovati, aby Amerika zůstala křesťanskou zemí; v našich modlitbách musíme prositi Boha, aby ochraňoval a žehnal naší nové vlasti Americe. Zvláště my, kteří jsme museli opustiti naši drahou milovanou rodnou zem Československo, musíme naši novou vlast chrániti, aby ji nepotkal osud naší rodné vlasti, protože Moskva je opravdu rozhodnuta Ameriku pohřbít. Musíme za všech okolností býti na stráži, aby v městě Washingtonu, které je pojmenováno po prvém presidentu Georgu Washingtonovi, nad Bílým domem nikdy nezavlála krvavá komunistická vlajka prostřednictvím levicových kongresníků a senátorů. Máme v našich rukou mocnou zbraň. Tou je náš volební lístek. Washington musí býti očištěn ode všech ultra-liberálů, kteří slouží jen a jen zájmům Moskvy z nepochopitelných důvodů, aby tak snadněji ovládla svět svou lží a násilím. Ven s parazity a zakuklenými komunisty. To bude ta největší oslava nezávislosti a svobody Ameriky! Neboť americký lid bez rozdílu si musí býti vědom skutečnosti, že co jednou komunismus uchvátí do svých pařátů, nikdy dobrovolně nevydá. Budiž nám výstrahou osud milionů povražděných nevinných lidí v Sovětském svazu; budiž nám výstrahou osud porobených satelitních národů. Budiž nám výstrahou slova Solženycinova, Sacharova a všech těch, kteří prošli peklem komunistických žalářů, koncentráků a branami smrti. Budiž nám vždy na mysli, že jen křesťanská, svobodná Amerika je nám zárukou křesťanského a svobodného života. GOD BLESS AMERICA se nejen musí ozývati při slavnostních příležitostech z našich chrtů, ale hlavně musí míti stálé a pevné místo v našich srdcích. Vážená redakce, milí čtenáři, končím a prosím o modlitby za staré a nemocné. Bůh vám všem žehnej a modleme se za šťastnou budoucnost naší nové vlasti AMERIKY.

Karel Pekárek

CALIFORNIA:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posíláme vám předplatné na Hlas Národa. Noviny se nám moc líbí. Přejeme vám dobré zdraví, Boží požehnání a hlavně hodně odběratelů.

S pozdravem rodina
Hrobařová
Canoga Park

CANADA:

Ctěná redakce,

předně vám chci poděkovat za zasílání Hlasu Národa. Prosím odpusťte mi, že vám píši až nyní a zároveň, přikládám šek na $25.00. Byla jsem nemocná a ještě nyní nevycházím a tak to za mně musil vyřídit manžel. Noviny se mi líbí, jen myslím, že pro nás, co žijeme v Kanadě, by tam mělo být něco z Kanady a též z Evropy. Jsem totiž nově přichozí z roku 1968 a jsem obeznámena, co se dělo ne jenom u nás, ale i v celé Evropě. Pocházím z Příbramě pod Svatou Horou a mám stále v živé paměti tu nádheru "Svatohorskou" i celého okolí. Bohužel ani tam to nezůstalo ušetřeno od komunistů a Rusů. I když se všemožně snaží, aby lidé Svatou Horu nenavštěvovali, tak se jim to nedaří. Každou neděli tam přijíždí plno aut i autobusů a to, jak říkáme, s "výletníkama" a ne s "poutníkama", poněvadž ty by tam nepustili. A když je výročí korunovace sošky Panny Marie nebo "oktáv" nebo svátek "Sv. Cyrila a Metoděje", tak to bych vám přála vidět, kolik ještě dneska "výletníků"-poutníků se tam dostaví. Jen škoda, že už drůžičky nesmí chodit v krásných procesích. Já si sama na to budu vzpomínat celý život, jak jsem se jako drůžička té nádhery zúčastnila; ale snad Pán Bůh dá a jednou se to vrátí všechno zpět. Sice Svatou Horu vykradli a obrali ji o mnoho klenotů; dokonce je nejdříve vyměňovali v "Darexu" a pak ze začátku i v "Tuzexu". Ale už mnoho těch, kteří byli na tomto vykrádání zúčastněno, těžko umíralo. A ať hlídali Svatou Horu, jak chtěli, chodili jsme tam s mužem, pokud jsme byli doma, každou neděli. Manžel říkával, co nám mohou ještě udělat. Z místa nás vyhodili, vzali nám, co mohli, a s lopatou, s kterou mne nechali pracovat, jim se pracovat nechce, tak co. Jim práce nevoněla, takhle řečnit, brát peníze a nechat dělat druhé, to se jim líbilo. Nezlobte se, že jsem se tak rozepsala, ale vzpomínky mi zaletěly zpět na Příbramsko. Přála bych vám vidět tu krásu, až tam rozkvetou aleje s třešněmi, to je Svatá Hora jako nevěsta celá v bílém.

Jsem ráda, že se snažíte český katolický tisk udržet. Dovoluji si vás všechny pozdravovat a přeji vám hodně odběratelů a úspěchů při této práci.

Vaše B. S.
Vancouver

MINNESOTA:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

zasílám předplatné $15.00 a chci těmito několika řádky uvítat našeho nového a milého přítele "Hlas Národa". Gratuluji vám k vydávání H.N., který každého jistě překvapil jak obsahem, tak i úpravou. Děkuji vám, že jste se nás ujali a přeji vám ve vašem záslužném díle hodně zdraví, síly a Božího požehnání. Prosím všechny odběratele, aby co nejdříve zaslali předplatné, neboť žádný podnik bez peněz nemůže prospívat. Zdravím vás všechny pracovníky a sazeče v redakci a zůstávám vám vděčná

Mrs. Agnes Ryšavý
Blooming Prairie

Ctěná redakce nového katolického časopisu,

chceme vám aspoň pár řádky poděkovat, že jste nenechali našemu milému katolickému tisku zahynout. Přejeme vám hodně štěstí a doufáme, že Pán Bůh dá, abyste mohli ještě hodně dlouho noviny vydávat. Posíláme $15.00 na rok předplatného a $1.00 na inkoust.

S velkou úctou
Mary & Jim Beran
Detroit Lakes

POUTNÍK — KTERÝ

(Pokračování ze str. 1.)

bývá dlouhá řada čekajících. — Víš proč? — Father Mikula nehovoří v ponaučení o trestu, ale o Boží lásce a odpuštění."

Do Clevelandu přijel dp. profesor Mikula oklikou přes Texas. Z Port Arthuru na Žižkov, jak volají krajanskou čtvrť kolem kostela P. Marie Lurdské. Prvním farářem tu byl Páter Štefan Furdek, Slovák z Oravy. Duchovní otec amerických Slováků na české faře. Musel být světcem již na této zemi, ctili ho stepně oddaně synové Šumavy a Tater.

V roce 1915 se stal farářem u P. Marie Lurdské Páter Otdřich Zlámal. Zlámalova fara byla střediskem práce odbojové i národní. Hostila Tomáše Masaryka, jeho děti Jana a Alici, Monsignor dával své srdce — Církvi i vlasti. A stejně slavně vítala v roce 1966 kardinála Berana. To již byl farářem vdp. Jan Anděl, Mikulův spolukaplan z let padesátých.

Na faru P. Marie Lurdské dorazil dp. prof. Mikula ve druhé polovině srpna 1953. Vzpomínám, jak Monsignor hromoval na řidiče, který tak pomalu z Texasu jede (byl jím Josef Podlena) a nakonec volal i státní silniční policii a zjišťovat, zda Fathera Mikulu nepotkala nějaká nehoda. Podlena, mistr truhlářský, musel "za pokání" opravit několik dveří na farních budovách — a pan profesor se pustil do práce v osadě i v celé krajanské obci.

Mikulova necelá tři léta u P. Marie Lurdské byla živou vodou pro nejeden výhonek na kmeni národní pospolitosti. Po povinnostech osadních přišly návštěvy nemocných. (Jak ne něho čekali i ti, kteří už na kříž zapomněli.) Klubka věrných přátel si vysloužil v Krajanském výboru, Distriktním svazu českých katolíků, v České kulturní zahradě. Tam všude přiložil ruku i srdce k dílu. Koncerty české klasické hudby při oslavě 28. října jsou jedním z pomníčků jeho krajanské práce. Nescházel na žádném sokolském cvičení, i když doma byl Orlem. Jeho tolerantnost byla příkladná. Sblížil se s představiteli všech krajanských složek, jen když měli dobrou vůli spolupracovat! O jeho přátelství s Poldou Franclem by se dala napsat povídka, poučná i dojemná.

* * *

Po Monsignorově smrti odešel dp. profesor Mikula do Mnichova, kde byl 16 let redaktorem náboženského vysílání rozhlasové stanice Svobodná Evropa. Během svého působení v Mnichově se také prof. Mikula věnoval literární práci. Vedení SVU jistě najde vhodnou cestu a formu, jak zvážit a ocenit životní dílo svého bývalého místopředsedy.

Chci zde aspoň vyjmenovat hlavní Mikulovy publikace. Většina z nich vyšla péčí Křesťanské akademie v Římě: "Záhada a tajemství" — "Moderní člověk a dědičný hřích" — "Naše zodpovědnost za pokolení budoucí" — "Řeč — dar boží".

Ještě v Americe vydal dp. prof. Mikula svou publikaci "Problém odsunu Němců". Mnichovské edice Kamenný krb vydala Mikulovu úvahu "The "Problém odsunu Němců". Mnichovská edice Kamenný krb vycizinou". V Proměnách vyšly jeho studie K "80" prof. Františka Dvorníka a Hospodine, pomiluj ny.

Čtenáři krajanských novin znají Felixe Mikulu jako pisatele mnoha aktuálních úvah a článků, od pojednání náboženskosofických až k hravým fejetonům.

* * *

Do Clevelandu se pan profesor vracel z Mnichova každý druhý rok. Těšili jsme se na jeho příjezd, až žárlivě jsme mu vyčítali každý den ztrávený mimo Cleveland. Bydlel v zahradní vilce krajana Steva Dlouhého. Měli se rádi ještě z dob, kdy Steve byl předsedou České vlasti a zahajoval schůze zpěvem "Kde domov můj". Ani mne nepřekvapilo, když po odchodu do výslužby se pan profesor vrátil natrvalo do města na jezeře. Má tu mladšího bratra, Dr. Alexandra Mikulu; zdá se mi, že se v Clevelandu cítí jako mezi svými.

Pravda, čas již mnohé změnil. Děti, které kdysi křtil, již běhají po letištích světa, přibylo náhrobních kamenů v zahradě křížů, krok se zpomalil, ale pan profesor je cele náš. Dobře se nám kráčí po jeho boku již celá desetiletí. Pochopil jsem tajemství jeho návratů, tajemství poutníka, který nebloudil cizinou. Vedla ho a vždy vracela k nám sama Boží prozřetelnost . . . . . .

ar.

Lesní Záhora přišel pozdě v noci domů v povznesené náladě. Paní lesní na něho nemluvila, ale lesní si věděl rady. Křídou napsal na stůl: "Mámo, vzbuď mě ráno o šesté, musím být časně v lese."

A lehl si spokojeně přesvědčen, že ho žena určitě ráno vzbudí. Druhého dne se probudil až o deváté. Žena nikde. A ne na stole našel nápis: "Táto, vstávej, je přesně šest hodin!"

Sbor Sokol Orel
srdečně zve své členy
a příznivce na
VÝROČNÍ STOLEČKOVOU ZÁBAVU
v neděli 25. dubna 1976
Začátek 3:00 P.M.
Školní místnosti
P.M.U.P.
328 East 62 Street
NEW YORK CITY

SPORT

POSLEDNÍ — 32. KOLO I. LIGY HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

PLZEŇ - JIHLAVA 4:8

Branky: Tracha, Klapáč, Ebermann, Sýkora — Jiří Holík a Mrkvia po 2, Augusta, Výborný, Havliček, Dolák.

KLADNO - SPARTA 6:1

Branky: Nový 2, Vejvoda, Novák, Vysušil, Čermák — Pavlík.

PARDUBICE - ZKL BRNO 5:4

Branky: Beránek, Šťastný, Bulis, Novotný, Stix — Nekola, Číhal, Tulec, Černý.

INGSTAV BRNO - VŽKG 2:7

Branky: Masopust, Poláček — Keler a Vůjtek po 2, Holáň, Richtár, Černík.

ZPRAVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V sobotu 3. dubna na hřišti Morton West sehrála Sparta přátelský zápas proti Univerzitě Bloomington, Indiana, a prohrála 2:0. Obě branky padly v prvém poločase. Skóre zahájil sparťan Zaban, když nádhernou patičkou umístil míč do vlastní branky. Druhý gól zaznamenali hosté z bezprostřední blízkosti, když jeden z nich prošel obranou a snadno zasunul za záda bezmocného brankáře Warrena.

Za Spartu hráli Warren, Keller, Rvs. sn., Gerard, Zaban, Cricari, Sioras, Hall, Baker, Di Bernardo Tsoukalas, Chmela, Keith a Lipp (18 let). Chyběli Stasiewicz a Ďuriš. Co lze říci k utkání? Obě mužstva produkovala dvě různá pojetí. Hosté o sobě maximálně věděli, hráli kolektivní fotbal bez porádiček a zbytečného kličkování. Jediné, co jim scházelo, byla střelba. Sparta hrála sólově, souhra neexistovala a útok za celý zápas nevytvořil ani jednu vážnější šanci. Chválit někoho je těžké, ale vytýkat by bylo mnohem snažší. Sparta má mladé nadějné fotbalisty, ale schází jim systém hry a hráči, kteří umějí tvořit a fotbalově myslet. Snad se podaří manažerovi Jardovi Fajkusovi vtisknout hráčům styl se smyslem pro přihrávku bez neúčelného kličkování a přímočarým tahem na branku. Zda se hráči poučili z chyb, budou moci dokázat již tuto neděli.

Sparta zve všechny příznivce na první ligový zápas v neděli 11. dubna na Morton West proti Eagles. Rezerva hraje od 1. hod. dopoledne a I. mužstvo od 3 hod. odpol.

Tuto neděli od 11 hod. dopoledne se hraje americký pohár — finále Illinois. Nastoupí junioři Sparty proti Wisle. Nadějе jsou vyrovnané, jak říká jejich trenér Láďa Gajda.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť SPARTA JE VĚČNÁ.

POK.

BRATISLAVA - Č. BUDĚJOVICE 6:2

Branky: Hejčík 2, Žižka, Mišovič, M. Šťastný, Tajcnár — Mařík, Andrle.

KOŠICE - LITVÍNOV 3:1

Branky: Čapek 2, I. Lukáč — Obrtlík.

KONEČNÁ TABULKA

Skupina A

1.	Kladno	46 bodů
2.	Pardubice	44 bodu
3.	Jihlava	36 bodů
4.	ZKL Brno	33 bodů
5.	Plzeň	29 bodů
6.	Sparta Praha	26 bodů

Skupina B

1.	VŽKG	33 bodu
2.	Č. Budějovice	32 bodů
3.	Košice	31 bodi
4.	Bratislava	29 bodů
5.	Litvínov	26 bodu
6.	Ingstav Brno	19 bodů

Z I. ligy sestupuje poslední Ingstav Brno a nahradí ho vítěz kvalifikace. Gottwaldov (dříve Zlín) nebo slovenský Zvolen. Výsledky hokejové kvalifikace o postup do I. ligy: První dvě utkání se hrála v Gottwaldově, kde domáci zvítězili nad LB Zvolen 6:0 a 4:2. Další dva zápasy se hrály ve Zvolení, kde naopak prohrál TJ Gottwaldov 4:1 a 3:1. Páté utkání se hrálo opět v Gottwaldově a LB Zvolen prohrál 5:3. Šestý zápas se hrál ve Zvolení a domáci zvítězili 4:1. Rozhodující 7. utkání se hrálo na neutrálním stadionu 1. dubna v nové zimní hale na Slavii v Praze Edenu. Zde už máme výsledek:

GOTTWALDOV - ZVOLEN 4:2

Branky: Přikryl, Sedlák, Pelc a Balun — Šindelář a Dittrych. — 6.200 diváků.

Až v posledním zápase si hokejisté Gottwaldova vybojovali postup do I. ligy.

V Československu měla I. liga kopané přestávku, neboť se hrálo mezistátní utkání v Paříži a zde je výsledek:

FRANCIE - ČSSR 2:2

Branky: 17. Soler z centru, když si naši obránci nerozuměli. 72. Platini po přihrávce z nepřímého kopu přes zeď do volného rohu branky.

80. Ondruš z přihrávky od Gajdůška. 84. Dobiáš z dálky vyrovnal. — 20.000 diváků.

Sestava: Viktor (Dukla Praha) — Biroš (Slavie), Ondruš (Slovan), Jurkemík (Inter), Göghh (Slovan) Pollák (VSS), Knapp (Ostrava), Gajdůšek (Dukla) — Masný (Slovan), Petráš (Inter), Nehoda (Dukla). V 71. střídal Biroše Dobiáš (Trnava), od druhého poločasu nastoupil místo Masného Švehlík (Slovan) a Petráše nahradil Móder (Lok. Košice). Čs. mužstvo vyrovnalo, jako se SSSR až v závěru celého zápasu. Nehoda mohl rozhodnout utkání v 86. min., když jeho hlavička šla těsně vedle.

RUMUNSKO - ČSSR 1:1

První zápas čs. fotbalových dorostenců v kvalifikaci o postup na turnaj UEFA v Maďarsku. Odveta se hraje 14. dubna v Neratovicích. Po nedorozumění našeho obránce s brankářem jsme si dali vlastní gól. Jarolím vyrovnal, když dorazil Táborovu ránu, která rumunskému brankáři vypadla z rukou. Oba jsou z Jablonce.

II. LIGA KOPANÉ - 19. KOLO

Michalovce - Sparta Praha	0:2
Prešov - VP Frýdek-Místek	2:3
Bardejov - Kladno	3:0
Martin - Vlašim	2:2
Příbram - Prievidza	2:0
Kys. Nove Mesto - Nitra	3:1
VŽKG - Pov. Bystrica	0:2
Liberec - Dukla B. Bystrica	1:0

PRVNÍ TŘI TÝMY V TABULCE

1.	VP Frýdek-Místek	26 bodu
2.	Sparta Praha	24 bodu
3.	Dukla B. Bystrica	24 bodů

* * *

FINÁLE SLOVENSKÉHO POHÁRU

INTER - SLOVAN 0:0

Bratislavská mužstva sehrála n Interu první finálové utkání bez branek. Rozhodne odveta na Slovanu, kdo postoupí proti Spartě Praha, se kterou se utká o Československý pohár.

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVESKU

22. KOLO

BRNO - INTER BRATISLAVA 2:1

Branky: Minařík, Hajský — Mráz. — 10.000 diváků.

JABLONEC - TEPLICE 1:1

Branky: Svoboda zahrával volný přímý kop a míč prošel k volnému Sýkorovi a ten skóroval — Jurkanin vyrovnal technickou střelou.

TŘINEC - PLZEŇ 3:0

Branky: Gogh, Pospíšil, Hruška. — 2.000 diváků.

VSS KOŠICE - BOHEMOANS PRAHA 0:0

Brankář Bohemians Kozinka vybojoval bod, když vše schytal i nemožné. — 6.000 diváků.

TRNAVA - OSTRAVA 0:0

Trnava měla stále nápor, ale Ostrava se ubránila. — 15.000 diváků.

DUKLA PRAHA - ŽILINA 1:0

Branka: Nehoda. — 2.500 diváků.

SLOVAN - LOK. KOŠICE 2:1

Branky: 2 Elefant — Ujhely. 8.000 diváků.

SLAVIE - TRENČÍN

Tento výsledek zatím nedošel, neboť se hraje 3. dubna a uzávěrka těchto novin je v úterý 6. dubna.

TABULKA PO 22. KOLE

		skóre	body
1.	Slovan	39:18	26
2.	Brno	29:19	25
3.	Dukla	35:27	25
4.	Ostrava	28:35	25
5.	Teplice	32:31	25
6.	VSS Košice	41:31	23
7.	Slavia	33:25	23
8.	Lok. Košice	46:42	22
9.	Inter	23:19	22
10.	Trnava	28:25	22
11.	Bohemians	26:22	21
12.	Plzeň	26:38	20
13	Žilina	27:36	19
14.	Jablonec	21:38	18
15.	Trenčín	16:44	18
16.	Třinec	15:25	16

Náš sportovní redaktor PETR HORÁK hlásí:

KOMENTÁŘ K I. LIZE

Hlas národa vás seznamuje pravidelně už řadu týdnů s výsledky nejvyšší československé fotbalové soutěže. Protože se snaží být aktuální, rychle zařadí výsledky a stručné první došlé informace; souhrnné komentáře budeme zařazovat vždy po několika odehraných kolech.

Jsou za námi více než dvě třetiny soutěže a musíme především konstatovat, že takhle vyrovnaná liga snad ještě nebyla. Deset (!!!) klubů ligy má ještě teď docela reálné naděje na titul. Vyrovnanost tohoto druhu však lze těžko pokládat za chvályhodnou skutečnost. Spíše to svědčí o tom, že nemáme jediné skutečné prvotřídní oddílové mužstvo (viz evropské fotbalové soutěže!) a že se hraje o body až příliš alibisticky a opatrně. Domáci prostředí vždy bylo velmi důležitým faktorem. Málokde na světě je však tak rozhodující, jako v Československu. Překvapivý zisk bodů na cizím hřišti je něčím výjimečným. Teď však k jednotlivým oddílům:

Slovan Bratislava je celkem, který má u nás v posledních letech největší úspěchy. Jeho nevyrovnaná forma je proto přes postavení v tabulce určitým zklamáním. Zřejmě také nepůsobí dobře, když se předem ví o výměně trenéra (Vengloše Vičanem). Baník Ostrava je bezesporu největším překvapením jara. Je jediným letos neporaženým celkem, z deseti možných získal 12 bodů, a to dosud v jediném zápase nenastoupil v kompletním složení. Trenér Jiří Rubáš předvádí ukázkovou práci a zřejmě má dobré zázemí i v rezervě "A" týmu a ve funkcionářích. Vždyť Ostrava se loni zachránila v lize jako zázrakem a na začátku podzimu 75 také nevypadala nejlíp. Dalším kladným překvapením jsou Teplice, v nichž zkušený a vždy střízlivý trenér Rýgr názorně předvádí, jak citlivě a nenásilně se má provádět omlazování mužstva. Brno také těží ze solidní a systematické práce trenéra Havránka. Pražská Slávie hraje zase po řadě většinou hubených let o titul, a to svazuje nohy jejím útočníkům. Nervozita není dobrý spoluhráč. Dukla Praha střídá dobré výkony se špatnými, těžko by se obešla bez výrazných opor, brankáře Viktora a útočníka Nehody. Také VSS Košice jsou mužstvem výkyvů, podobně se letos předvádí loňský nápadník ligového trůnu, Inter Bratislava. Překvapením je nástup košické Lokomotivy v posledních kolech. Takové střelecké hody, jaké teď chystá Lokomotiva, naše liga už ani nepamatuje. 10 branek Jablonci, 4 Slávii — to už je nějaká vizitka mužstva a hlavně kanonýra Józsy. Trnava je zato týmem na ústupu ze slávy. Jakoby se právě na ní nejvíc ukazovala skutečnost, že po řadě let převahy slovenských mužstev nad českými se najednou karta obrací. Ironií je, že výkonnost Trnavy udržuje alespoň na průměru starý dobrý Adamec. Bohemians, kteří loňskou vysokou prohrou v Třinci rozhodli o prvním sestupu Sparty z I. ligy v historii, jsou od té doby odvarem týmu, jakým byli předtím. Konstatuji to i přes nedávnou výhru Bohemians nad Slávií 1:0 v surovém a nelibivém utkání. Plzeň, Žilina, Trenčín, Jablonec a Třinec patří mezi kandidáty sestupu. Nejblíže má druhé lize Třinec, ze všech celků první ligy předvádí v letošním ročníku nejsurovější hru Trenčín, který se nedostatek kvality snaží nahradit zastrašováním soupeřů.

SSSR - ARGENTINA 0:1

Když jsme právě u kopané, nemůžeme se nezmínit o nečekané prohře Sovětů v mezistátním utkání v Kyjevě.

* * *

HOKEJOVÉ MISTROVSTVÍ SVĚTA ZAČÍNÁ

Jakkoli je duben na evropské hokejisty dosti pozdní termín, sjeli se ti nejlepší z nich na světový šampionát do Katovic. Jsou ovšem stále ještě postrádání kanadští a američtí profesionálové, bez nichž je označení "světový" sporné. Pro Československo má ovšem zmíněný světový šampionát velký význam. Bude se snažit vrátit Sovětům nezaslouženou porážku z Insbrucku, která čs. hráče připravila o zlatou olympijskou medaili. Do Katovic byli nominováni brankáři Holeček, Dzurilla a Svitana, obránci Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Kabrle, Dvořák, Chalupa a Šándrik a útočníci E. Novák, Nový, Pouzar, Holý, Hlinka, Jiří Holík, Martinec, J. Novák, B. Šťastný a Černík. Schází nedoléčený brankář Crha, za něhož musí zaskakovat nestárnoucí Dzurilla, chytající nyní za ZKL Brno, z nominace vypadli útočníci Augusta a Ebermann. Podle slov trenéra Karla Guta má být náhradou především dravý i technický mladičký útočník Sparty, Holý, a stálé místo v mužstvu také získává dosavadní úspěšný náhradník, budějovický Pouzar. Tož, držíme palce!

KONEC LYŽAŘSKÉ SEZÓNY

Konec dobrý, všechno dobré — tohle přísloví bohužel letos pro naše lyžaře neplatí. Na olympiádě v Innsbrucku zklamali přímo ukázkově, nečekaně

dobrá umístění některých sjezdařů tenhle fakt neprehlušila. Na závěr sezóny zachraňoval čest barev alespoň na Tatranském poháru na Štrbském plese Jiří Beran v běhu na 15 kilometrů, který vyhrál před Henychem a Jarým (nestartovali však přední Skandinávci a Sověti), a Ivo Felix, který zvítězil ve slušněji obsazené soutěži ve skocích na středním můstku. V mistrovství republiky ve skocích na středním můstku však skončil Felix třetí, titul si vybojoval Sláma před Škodou.

ŠAMPIONÁT PROFESIONÁLŮ

V alpských lyžařských disciplínách si mezi profesionály po závodě v Sun Valley v Idahu zajistil definitivně světové prvenství známý Francouz Henri Duvillard. Za sezónu vybojoval přes 62.000 dolarů.

ŠPINKA VÝBORNÝ NEJEN NA LEDĚ

V kontrolních závodech Praze na Markétě byli českoslovenští plošináři mnohem lepší, než favorizovaní Poláci. Obsadili prvních pět míst v pořadí: Štancl, Špinka, Ondrašík, Jan a Václav Vernerové. Milan Špinka tak prokázal, že je po zranění kliční kosti opět ve výborné formě. Před tímto prvním větším letošním závodem na škváře totiž Milan, syn populárního pardubického plošináře, naprosto nečekaně vybojoval stříbrnou medaili na mistrovství světa na ploché dráze na ledě v *holandském Assenu*. Špinka byl už sice jednou mistrem světa a ve sbírce medailí ze světových šampionátů na ledě má i bronz, letos však byla jeho medaile o to cennější, že se s ní po Špinkově zranění kliční kosti nepočítalo. Milan je však velký bojovník a tak nakonec vybojoval stříbro se ztrátou pouhého jednoho bodu nad favorizovaným Rusem Tarabankou.

FALTA SUVERÉNNÍ

Také v posledních dvou přípravných závodech československých a sovětských reprezentantů v motokrosu ukazoval náš Jaroslav Falta Sovětům v cíli záda. V Kostelci nad Černými lesy vyhrál před Chudjakovem (SSSR) a dalšími našimi jezdci Hanáčkem, Hamršmidem, Churavým a Jirkou, přestože měli čs. reprezentanti hromadný pád. Ve Strakonicích zvítězil opět Falta před Mojsejevem (SSSR) a Hanáčkem.

REGAZZONI PŘED LAUDOU

V Long Beach v Kalifornii se jela Velká cena Západu Spojených států za účasti nejlepších automobilových závodníků světa. Došlo k překvapení, když první místo obsadil Švýcar Clay Regazzoni na Ferrari. Favorizovaný 26-letý mistr světa, Rakušan Niki Lauda, Regazzoniho kolega ze závodní stáje Ferrari, skončil druhý před Francouzem Patrickem Depaillerem na Tyrellu.

ČESKÝ MUŠKETÝR V NEW YORKU

16. ročník šermířského turnaje o Pohár Martini v New Yorku vyhrál v šermu kordem zcela nečekaně 26-letý Jaroslav Jurka před Američanem Johnsonem a Francouzem Boissem. Ve fleretu žen byla nejlepší Švédka Palmová před Belgičankou Hulinovou a Ráczovou z Československa.

STUDENTSKÝ BASKETBAL

Americká sportovní veřejnost sledovala s napětím finálové střetnutí velmi populární soutěže basketbalových studentských mužstev, v němž letos zvítězila Indiana nad Michiganem 86:68.

PETR HORÁK

VÝSLEDKY POHÁRU V KOŠÍKOVÉ ŽEN

Prvé finálové utkání PMEZ se hrálo ve Francii, kde Sparta Praha prohrála s celkem Clermont Ferrand 55:58. Odveta se hrála v Praze, kde Sparta přesvědčivě vyhrála 77:57. Ženy Sparty poprvé v čs. historii košíkové získaly Pohár mistrů evropských zemí. Skutečně velký úspěch.

Vítězství i PVP získala Slavie VŠ Praha, když vyhrála v Písku nad Industromontáže Záhřeb 68:51. Tento 17-ti bodový náskok rozhodl, když v Záhřebu VŠ Praha prohrála 78:63, tedy o 15 bodů. O dva body vyhrály vysokoškolačky pohár vítězů národních pohárů, což je další velký úspěch. Poprvé tuto trofej získali před několika roky muži Slavie VŠ Praha.

MARTINA V NBC

V minulých dnech vysilala americká televizní síť NBC delší interview s Martinou Navrátilovou. Hned v úvodu poznamenejme, že televizní diváci se jistě dobře bavili. Martina byla bezprostřední, vtipná a smích vyvolávalo především její líčení některých situací, které zažila s tenisovými činovníky ještě v Československu. Je třeba konstatovat, že Martina už hovoří velmi dobrou angličtinou a v Československu by ji na první pohled asi nepoznali, protože změnila účes. Televizní interview se ovšem přirozeně zabývalo především tenisovou současností Martiny Navrátilové. O té vás informujeme průběžně, tak tedy pouze připomeňme, že Martina si vede letos opět velmi dobře, mimo jiné už také porazila Chris Evertovou, má však smůlu především v zápasech s Australankou Yvonne Goolagongovou, která ovšem hraje v letošním roce v životní formě. V Bostonu například ve finále velkého mezinárodního tenisového turnaje Yvonne Goolangongová doslova smetla jinou přední světovou hráčku, Angličanku Virginii Wadeovou, 6:2 a 6:0. Je to už čtvrté letošní finálové vítězství Goolagongové Cawleyové na turnajích "Virginia Slims".

V Palm Springs v Kalifornii se pořadatelé tenisového turnaje mužů těšili na finále mezi nejlepšími Američany – Connorsem a Ashem. Čáru přes rozpočet jim však udělal jiný přední americký tenista, Tanner, který vyřadil Arthura Asheho v semifinále 6:3, 3:6 a 6:4. Ve finále pak prohrál Tanner s Connorsem 4:6, 4:0, tedy naprosto stejným výsledkem, jako týden předtím v semifinále turnaje v Carls Badu. Ve finále v Carls Badu pak s ovšem Connors nečekaně prohrál s Rumunem Nastasem 6:4, 0:6 a 1:6. Naši čtenáři si možná ještě pamatují, že jsme je v předminulém čísle informovali o hladké výhře Connorse nad Nastasem v Hamptonu 6:2, 6:2 a 6:2. Míček je prostě kulatý, a tak při poměrné vyrovnanosti hráčů světové špičky — každý chvilku taháš pilku . . .

NEJEN MARTINA ŠÍŘÍ SLÁVU

O úspěších české emigrantky Martiny Navrátilové mezi světovou tenisovou elitou ví kdekdo. Čest své rodné zemi dělá v Americe i lyžařka Jana Ledvinková-Hlavatá. Mohli bychom vyjmenovat celou řadu sportovců českého nebo slovenského původu, kteří šíří nebo šířili slávu své rodné země na americkém kontinentě. — Za všechny teď připomeňme třeba krasobruslaře Áju Vrzáňovou a sourozence Romanovy (z nichž Pavel tragicky zahynul při autonehodě) nebo hokejistu Stana Mikitu. A hodně se v poslední době píše o úspěších dvou čerstvějších exulantů — Václava Nedomanského a Richarda Fardy, v kanadském hokejovém profesionálním klubu Toronto Toros, který je účastníkem americko-kanadské ligy WHA. Nedomanský patří přímo mezi hvězdy, kolem padesáti vstřelených branek za sezónu platí za všechny komentátoře. Byl vybrán i do vybraného týmu Kanady, jenž hrál přátelské mezistátní utkání s profesionály USA, a podstatně přispěl k vítězství Kanaďanů. Pro Václavovy úspěchy se však nesmí zapomínat na brněnského Říšu Fardu. I když není takový střelec, jako Nedomanský, dokáže někdy dirigovat hru celého týmu. Zkrátka, můžeme mít radost ze sportovců, kteří se narodili v Československu, a dnes dělají své rodné vlasti takovou čest na americkém kontinentě. Pomluvy režimního československého tisku na jejich adresu jsou tak zlomyslné a hloupé, že je jejich čtenáři těžko mohou brát vážně . . .

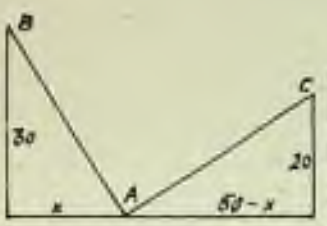
MUŽSKÉ POLOBOTKY z Č. S. R., široké, pohodlné
cena
$17.98

Též papuče, pantofle a pracovní boty.
MACH Shoe Dep.
3720 West 26th Str.

PAUL'S BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Matematický koutek

Odpověď na příklad č. 9 z minulého čísla:

Z náčrtu vidíme, že podle Pythagorovy věty

$(AB)^2 = 30^2 + x^2$

$(AC)^2 = 20^2 + (50 - x)^2$.

Avšak AB = AC, protože oba ptáci letěli stejnou rychlostí a letěli stejnou dobu.

Proto

$30^2 + x^2 = 20^2 + (50 - x)^2$

Po odstranění závorek a po sloučení dostaneme jednoduchou rovnici $100x = 2.000$, takže $x = 20$.

Ryba se objevila ve vzdálenosti 20 m od vyššího stromu nebo 30 m od nižšího stromu.

* * *

Příklad č. 10:

Přátelé si vyprávěli o svých rodinách. Krátkému se vysmívali, že se chová jako jedináček, ale on jim na to odpověděl: "Mýlíte se, já jsem nejstarší z patnácti dětí. A kolik je jim let? Jsou právě osmkrát starší než můj nejmladší bratr. Každý další bratr se narodil pul druhého roku po svém předchůdci."

Společnost měla dobrou zábavu při počítání let jednotlivých dětí. Pomozte zjistit věk všech sourozenců.

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE.
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů;
pozorně snažlivé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

JOHN T. CHRASTKA MEMORIAL CHAPELS
Since 1909
6301 W. CERMAK RD. BERWYN, ILL.
Wayne Trojnar *Antonin Gavenda*
212-2990; 788-8210; 652-1023

RHEUMA-ARTHRITIS

koho trápí, jistě rád si přečte, co píší spokojení naši zákazníci: Pošlete zase kombinaci BOL-VEN, ZDRAVI-TAMIN a MORAVIA liniment, poněvadž jen tyto tone chrání od nastuzení a bolesti jako z rheuma-arthritis i zlomených kolen a bolesti povrchových nervů, píše A. Laganowich, Holyoke, Mass. — Nebo: Jsem vděčna za tak silný arthritic pain reliever. Vyzkoušela jsem všechny možné masti a liniments, ale žádný není jako ten skoro zázračný MORAVIA liniment. — A. Mashada, Felton, Cal.

V našich nových cenách je již započtena částečně zdražení léčiv a poštovného:

ZDRAVI-TAMIN na krev a sílu na 5 týdnu užívání je teď $4.20, . . . větší na 10 týdnu $7.30, . . . čtvrtlák BOL-VEN tablety na 5 týdnu $3.20, — na 10 týdnu . . . $6.40. — Koncentrovaný MORAVIA Extract na 1 pintu liniimentu je, bohužel, už $4.50 a na quart $7.50. — DANUBE pročišťující tablety z léčivých bylin na 50 dnu $2.80. DANUBE na 2 měsíce $3.90. Menší Kombinace 1 BOLVEN a 1 velký ZDRAVITAMIN je $10.50. — 2 BOLVENY a 1 ZDRAVI-TAMIN velký $13.70. — Kombinace: 1 Bolven, menší Zdravitamin a menší Moravia liniment $11.90. Ostatní kombinace si lehce spočítáte sami.

V těchto cenách je už započteno jen částečné zdražení léčiv a kosmetik i zdražení poštovného třetí třídou (pomalejší). Touto pomalou poštovní třídou budeme teď posílat všechny balíčky. — Chcete-li to míti rychlou poštou do 5ti dnů, připočtěte sami na každý jednotlivý kus tolik, kolik považujete za rozumný příplatek. Při objednávce za 20 dolarů nebo více připočítejte na rychlou třídu $2.50 a při objednávce do 20ti dolarů nebo více $3.00.

Přiložte cash (neztratí se), money order, šek nebo na COD. Posíláme také do Kanady, ale ne na COD. Do Evropy odešlem to za vás, když připojíte $3.00 na air mail. Objednejte s důvěrou a zárukou spokojenosti ještě dnes!

LAGUNA-pětivitaminový, výživný, krášlící a rychle hojící pro dospělé ženy i muže, mladistvé i děti, s velkým obsahem E-vitaminu nemastný krém na den zůstává za $3.50, ale přidejte 50c na rychlou — 1st class — poštu. — LAGUNA-neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný (Anti-wrinkle) noční krém, nová formule s E-vitaminem a dvěma jinými na různé vady pleti a vrásky také $3.50 a přidáte 50c na rychlou — 1st class — poštu. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. Objednejte s důvěrou a zárukou účinnosti — ještě dnes!

European Drugs, Dpt. 6, P.O. Box 927, Laguna Beach, Calif. 92652

Ing. Eduard Dellin:

Naděje a výhledy čs. zemědělství v roce 1976

Ve svobodném světě se dnes o československém zemědělství ani mnoho nepíše, ani neví. Na rozdíl z dob první republiky, kdy během těch krátkých dvou desetiletí československý zemědělec dělal veliké pokroky, dnes se nemá západ čemu přiučit od čs. kolchozního pokusnictví. Zemědělec v dnešním komunistickém Československu musí jen věrně poslouchat a vykonávat, co mu sovětští "poradci" z ministerstev v Praze a v Bratislavě nařizují. Ti samozřejmě všechno jen plánují podle "velkého" sovětského vzoru.

Před 27 lety byli brzy po komunistickém puči nejlepší sedláci a rolníci v Československu posíláni buď do uranových dolů, nebo do pohraničí za dopuštěníky. To bylo v době, kdy režim hledal do vynucených JZD vedoucí odborníky. Protože si potřeboval vytvořit novou třídu spokojenců z věrných stranику, udělal často předsedy nových JZD naprosto neschopné lidi, jejichž jedinou "kvalifikací" byla komunistická legitimace a rudá hvězda na klopě kabátu. Z těch se osvědčil jen málokdo. Obyčejně jen komunista "no oko", který z rodinných důvodů raději podepsal přihlášku do strany, než aby se vzdal zemědělství, které měl rád, a zavřel svým dětem cestu ke vzdělání.

Režim však nedbal milionových ztrát a škod způsobených neschopností vedení v zemědělské výrobě. Šlo mu hlavně o upevnění politické moci, o zničení a odstavení t. zv. "bývalých lidí", a doufal, že si za jednu generaci ve školách vychová jak politicky oddanou mládež, tak odborné pracovní síly, schopné napravit chyby "tureckého" hospodářství.

Ikdyž se komunistům podařilo odvést venkovskou mládež od náboženství a tradičních rodinných ctností zemědělského lidu, nepodařilo se jim získat duši těchto mladých pro komunismus. Stačí si vzpomenout na "Pražské jaro" z roku 1968! — Mladí lidé chtěli však lépe žít, a tak se učili, aby se dostali na vedoucí místa ve výrobě, v obchodu i v zemědělství. Režim sice dále mluvil o politické "angažovanosti", ale nakonec musil použít nových odborných sil z této mladé generace, ikdyž nebyla politicky aktivní. Místní národní výbory se spokojily s tím, že politicky tito mladí proti komunistům nic nepodnikali. Vždyť věděli, že je to marné, dokud má komunistická strana v ruce veškerou policejní a politickou moc.

Tito mladí z řad zemědělského lidu, kteří měli jak lásku k Boží přírodě tak správný poměr k zemědělství, už také mnoho slyšeli o tom, jak se hospodaří v USA a v jiných západních zemích. Začali v zemědělství pracovat s větší vlastní iniciativou. Jakmile lidé v JZD u nich rozpoznali schopnosti a vůli, zajistit i jim lépe placené "jednotky", dali se do práce. Tak začala některá JZD nakonec prosperovat. Lidem nezbylo než si zvyknout na socialistický způsob hospodaření, protože se muselo žít. Zvláště v krajích, kde byla dříve půda rozdělena na malá políčka, jako na př. na jižní Moravě a v horských krajích, mladá generace se už nepamatovala ani na tátův pot a mozoly, které se u něho ztotožňovaly s láskou k půdě, a tak přijímala situaci rozoraných mezí jak na ni byla zvyklá od dětství. Ikdyž se z těchto lidí stávali poddaní nové doby, vynahrazovali si ještě někdy svou nucenou robotu nezájmem o výsledky práce a pomalým pracovním tempem. Rudý režim však na ně vyzrál tím, že znovu zavedl akordní - (kapitalistický) mzdový systém. "Čím víc budeš dělat, tím víc si vyděláš; budeš si moci postavit domek, koupit auto, podívat se za hranice atd." Lidé tedy začali i v zemědělství soustavně pracovat, aby měli větší výdělky. Prémie a přesčasy přiměly opět lidi k práci. Někdy se dokonce stalo, že se v některých JZD sešli lidé, kteří si rozuměli, a to pak se jim pracovalo i žilo lépe. Zvláště naděje na rodinný domek či družstevní byt se setkala s očekávaným úspěchem. Mladí přestali utíkat do měst, protože ve městech není byt k nalezení dodnes. Tím se i zvýšila produktivita zemědělské práce. Často sice panoval ještě v zemědělství zmatek z těch různých rozkazů a protirozkazů, přicházejících z ministerstva přes místní Národní výbory, a kdo se je odvážil kritizovat, byl nejrůznějšími způsoby umlčen; někdy i tím, že byl poslán na nějaký čas za mříže. Nebylo tehdy zvláštností, když se tam sešel i se zemědělským inženýrem z téhož JZD, který nedbal na nesmyslné rozkazy ministerstva, pokusil se o správné řešení daného problému, ale poněvadž neměl k jeho provedení potřebné prostředky, nakonec jeho správná zlepšovací iniciativa neuspěla. Za všechny neúspěchy špatné sklizně byl pak vinen jen ten odvážný agronom a musel také za mříže. Avšak nejvýraznější obrat k lepšímu chovu dobytka, k výnosnější živočišné výrobě a k lepšímu obhospodařování půdy nastal určitě tím, že pro výstavbu domků a bytové výhody se vesnice u nás přestaly vylidňovat.

Přesto je ale na venkově dosud nedostatek pracovních sil. I při bohaté úrodě ovoce se na př. pravidelně stává, že nejpilněji sklízejí požehnanou úrodu ze stromů ptáci a zajíci. Sovětský svaz pak dokazuje lidu Československa své "věrné bratrství" tím, že čs. vládě rozkáže dovážet potřebné ovoce k zásobování měst z úrodného Bulharska a platit je draze výrobky čs. strojního průmyslu. Tak je tomu konečně i s dovozem obilí ze Sovětského svazu. SSSR nakupuje lacino miliony tun kvalitních obilnin v USA a v Kanadě, a svým satelitům prodává velmi draho výměnným obchodem svou málokvalitní kukuřici a pšenici.

Zemědělské novinové zprávy z Československa jsou pro nás v západních zemích prapodivné. V první řadě co nám o tom napovídají novinové nadpisy? Tak na př.: "Všestranný rozvoj našeho zemědělství: Nejen odpracovat, ale plně využít dobrovolnou celonárodní brigádu při sklizni brambor!" — "Podíl armády na zabezpečení sklizně cukrovky"; — "Ve znamení úspěchů socialismu a naší solidarity s lidem Angoly odpracují družstevníci a stavbaři sdružený závazek pro urychlenou výsatbu brambor a výrobu cementu k plánovitému rozvoji bytových jednotek"; "Mechanizátory a agronomy čeká nápor práce, protože počasí není pro zemědělce příznivé; učiní však závazek, že z mezinárodní solidarity s chilským lidem v jeho boji za svobodu a na podporu chilských vlastenců, vězněných vojenskou juntou, odpracují deset tisíc dobrovolných hodin" . . . atd.

Potom nám o potížích čs. zemědělství napovídají jasně i takovéto informace: "Ústřední výbor KSČ považuje rozvoj zemědělské výroby jako jeden z rozhodujících úkolů rozvoje celého národního hospodářství. Snaží se proto využívat tvůrčí činnosti vědecko-technické inteligence, předních dělníků, družstevních rolníků, vynálezců, novátorů, zlepšovatelů a racionalizátorů k úspěšnému zabezpečení intesizifikace rostlinné a živočišné výroby. — Je třeba přenést nové vědecké poznatky do zemědělství a řešit problémy, spojené se specializací a koncentrací výroby." —

Chceme věřit, že československý zemědělský pracovník všem těmto cizím slovům sice rozumí, ale že má natolik zdravý rozum, aby si domyslil, že stejně všechno záleží jen na jeho pilné práci a na počasí, kterému přece jen ani komunisté poroučet nemohou, ikdyž mají písničky o tom, jak budou poroučet větrům, dešti i sluníčku.

Jiné novinové zprávy zase jasně napovídají, že sklizeň kolísá od obce k obci, že klas je z části hluchý, že mrazy udeřily dříve než se očekávalo a brambory jsou ještě na poli; že řepa má nízký obsah cukru, jinde že je zase všechno sklizeno podle plánu a místní velkovepřinec že překonává všechny rekordy výkrmu.

Po bedlivém rozboru těchto zpráv je znalci věcí jasno, že všechno záleží na schopnostech lidí, kteří příslušný státní statek či JZD vedou a obhospodařují. S větším mzdovým výměrem za jednotku roste také chuť zemědělských dělníků k práci. Tím se pak stává, že odborně a zkušeně vedená JZD mohou i prosperovat.

Loňského roku však novo feudální páni na ministerstvu zemědělství rozhodli, že nikdo nesmí pracovat na dvě směny (šichty), aby si nevydělal víc než ten druhý. Všem stejně jako za stejnou práci v továrnách! Iniciativa a snaživost jedinců tím byla opět potlačena. Podíl z celkového zisku pro družstevníky se snížil, a těm nejúspěšnějším družstvům, kde si mohli jejich vedoucí dovolit dát dělníkům největší odměny za jednotku, byly zvýšeny daně. Aby byla lepší kontrola a nedocházelo k jakémusi druhu kapitalistického družstevnictví, má se údajně v blízké budoucnosti přikročit k dalšímu zcelování kolchozů do sovchozů, jako je tomu v "bratrském" Sovětském svazu, jediném přípustném "vzoru" pro Československo. Sotva tedy lidé doma začali trochu pracovat pro sebe, pro své vlastní dobro — a tím i pro dobro všech — strana jim v tom brání a musí je opět "převychovat" ve jménu vědecko-technického pokroku a uplatňování průmyslových metod výroby i práce v zemědělských podnicích. Nejlepší je však na tom tohle: "Aby se toho dosáhlo, je prý nutno ještě překonat projevy sebeuspokojení (dělat pro sebe v naději na větší zisk [pozn. autora]) — a zastaralé názory pohodlnictví. K dosažení tohoto cíle je nutno zvýšit politické "uvědomování" (čili po práci honit lidi na politické schůze, vyptávat se jich, jak kdo smýšlí o sovětské okupaci, a neobstojí-li při takové prověrce, bude pro svou potřebnou "nápravu" a pro "dobro celku" přemístěn do jiného kraje či pracovního oboru)."

Po sedmadvaceti letech diktatury proletariátu je tedy ještě nutno i mladé generace kárat a přeškolovat na marxismus. Vše ostatní musí této nutnosti ustoupit. I dosavadní dobrý chod nejlepších JZD! Zkrátka, jak už říkával Švejk: "Na chudý lid musí být přísnost."

* * *

Tento krátký pohled na dnešní čs. zemědělství ukončím citátem z Rudého práva, který nás sdostatek přesvědčí, co je pro komunisty nejdůležitější:

"V zemědělské výrobě pracuje v současné době více než třista tisíc mladých lidí do 35 let, neboť . . . PRO POLITIKU STRANY JE ZÍSKÁVAJÍ VLASTNĚ UŽ SAMOTNÉ PERSPEKTIVY DALŠÍHO VZESTUPU ZEMĚDĚLSTVÍ. MASOVÁ POLITICKÁ PRÁCE MUSÍ PROHLUBOVAT SOCIALISTICKÉ UVĚDOMĚNÍ A VĚDOMÍ KAŽDÉHO PRACOVNÍKA PŘED CELOU SPOLEČNOSTÍ ZA ZAJIŠTĚNÍ VÝROBY" (RP, 17. října 1975).

Jestli dobře rozumíme tomuto citátu, pak se v něm říká:

1) Třista tisíc mladých lidí se nám nesmí v zemědělství odcizit komunismu!;
2) Šli do zemědělské výroby, protože tam měli přitažlivé vyhlídky. — (Byt a větší výdělky při práci ve volné přírodě);
3) Protože pracují v zemědělství (řekněme úspěšně) z touhy po dobrém bydlení a lepším zisku, musíme jim zabránit v tom, aby tam pracovali jen pro ten zisk a pohodlí — (ikdyž právě tím zvýšili zemědělskou výrobu) — a **poučit je, že musí mít ještě větší pracovní výkonnost pro socialisticky budovatelské uvědomění.**

Že jen ze zisku jsou věrni Moskvě ti, kteří jsou dnes v Praze a v Bratislavě držiteli politické moci, o tom ale přece ví celý národ!

* * *

Snad po těchto řádcích i někteří ti zdejší horliví propagátoři dnešního režimu v ČSSR si uvědomí, že přeci jen je na tom lépe svobodně myslící americký farmář nebo exulant než robotník na Sovchoze v dnešním Československu.

NAMÍSTO DO PRAHY JELI DO ŘÍMA!

V říjnu minulého roku skupina profesorů z koleje sv. Romholda v belgickém městě Malines se rozhodla navštívit Prahu. Zařídili a zaplatili vše, co bylo třeba, u cestovní kanceláře AGBRI (Sdružení belgických rolníků). Pasy měli odevzdat na československém vyslanectví a měly jim pak být vráceny s československým visem v den odletu do Prahy na bruselském letišti v Zaventem.

Účastníci zájezdu nedostali pak již žádnou jinou zprávu a proto se právem domnívali, že je všechno v pořádku. Skutečnost ale byla jiná a v den odletu je čekalo překvapení. Je sice pravda, že úředník československého vyslanectví přinesl na letiště pasy s potřebným visem, ale ne pro všechny. Třem profesorům bylo visum odmítnuto, a je zajímavé, že tito tři byli všichni kněží, otcové Van Sleiu, Van Grieken a Reus. Na otázku, proč jim bylo visum odmítnuto, nedostali uspokojivou-li tři kněží visa, nikdo z nich do Prahy nepoletí. Je přivou odpověď. Ihned nato se celá skupina rozhodla, že nedostatrozené, že tento jejich solidární postoj vzbudil sensaci a rozruch. Nic nepomohlo naléhání československého úředníka a skupina se po krátké poradě rozhodla, že změní cestovní plán, a že místo do Prahy poletí do Říma.

Tato profesorská skupina již dříve podnikla různé jiné cesty a měla ve zvyku vybrat si vždy některé hlavní město. Tentokrát, když nemohli do Prahy, si zvolili Řím.

Celá věc měla pak ještě dohru. Je samozřejmé, že delegáta cestovní kanceláře AGRI, pana de Vose, uvedla tato nehoda do velkých rozpaků, a proto naléhal na československém vyslanectví, aby mu dali uspokojivé vysvětlení, proč byla třem kněžím odmítnuta víza. Jediný konkrétní výsledek, kterého svým naléháním dosáhl, byl však ten, že nakonec odebrali visum i jemu.

(Belgické noviny "Gazet Van Antwerpen" z 1. března.)

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

Pokračování

Turinské domy mívaly a mají posud vzhledná podloubí, v kterých možno se procházet za každého počasí. Středem a srdcem města je Piazza Castello, zámecké náměstí s královskými budovami a se zástupy kramářů, kejklířů, cidičů bot, povalečů a žebráků. Zato náměstí sv. Karla se honosí takovým bohatstvím a přepychem, že kterýsi neapolský cestovatel je již r. 1686 nazval nejkrásnějším náměstím světovým po náměstí sv. Marka v Benátkách. Náměstí Viktora Emanuele (nyní Vittorio Veneto) je po římském náměstí sv. Petra nejprostrannějším náměstím na světě. Na náměstí Emanuele Filiberta poutá pozornost největší a nejživější městská tržnice Porta Palazzo, plná zelinářů, zelinářek, hospodyní, služeb, velkoobchodníků i hokynářů, řezníků a jiných a jiných. Tržnice je stálým dostaveníčkem kluků z lidových čtvrtí, těšících se na nějaké sousto do hladových úst. Několik kroků od tržnice založil později Don Bosko Útulnu mládeže na záchranu hochů, potulujících se po tržnicích a zevlujících po ulicích.

Dokud byl Turin obezděn hradbami, chodilo se do města a z města čtyřmi hlavními branami: novou, pádskou, palácovou a susskou. Od r. 1840 vyúsťují na místech, kde stávaly hlavní brány, čtyři hlavní silnice. Tehdy se klenul nad Pádem jediný kamenný most, postavený Napoleonem, dva jiné dřevěné mosty vedly přes Doru. Jinak se přecházelo na druhé břehy turinských řek, Pádu a Dory, po lávkách; také četní převozníci nabízeli své služby. Nábřeží turinských řek oživovali křikem a smíchem četní barviři a pradleny.

Na západním obvodu města, na straně k Francii, odkud nejčastěji přicházíval nepřítel, mělo město pětihrannou pevnost. V kterési podkrovní komůrce té pevnosti byl šest neděl internován *důstojník královského námořnictva francouzského, Xaver* de Maistre, a sepsal tam své mistrovské, vtipné dílko "Voyage autour de ma chambre — Cesta mou světnicí".

Kostelů a klášterních kaplí bylo tehdy v Turíně na šedesát. Nevynikaly zvláštní cenou uměleckou, ale některé z nich jsou spjaty s dějinami turinskými, na př.: bývalá katedrála s kaplí sv. rubáše Páně, mariánská svatyně turinská La Consolata, chrám Velebné Svátosti, kostel sv. Dominika.

V první polovici minulého století se Turin pomalu probouzel k životu průmyslovému. Na venkově a v předměstích vznikaly závody hedvábnické a přádelny. Jinak byl Turin městem obchodním: na náměstí Velké koruny rýže, na náměstí Karolinském víno, na náměstí Sv. Karla poživatiny, na náměstí Susském plátno a staré železo, na náměstí Sv. Tomáše obilí, na náměstí Emanuele Filiberta ovoce a zelenina a na Zeleném trhu všecko, co žaludek ráčí.

Smýšlení turinského lidu bylo kolem r. 1840 nabito italským vlastenectvím. Do půdy velmi úrodné vhodil král Albert s balkonu svého paláce svou první výzvu k práci o italskou nedvislost. Duše lidu turinského je beze vší pochyby italská, ale v povaze lidu, ve vzhledu města, v umění, v podnebí turinském je málo italského. Kterýsi historik z polovice minulého století hodnotil Turin takto: Turin je město polovojenské a poloklášterní — semisoldatesca e semifratesca; tam slyšíte jen zvonit a bubnovat. Nehodnotil však město úplně správně. Turin byl a je městem obchodním, pak se stal městem parlamentním, politickým, rozvášněným pro ideu sjednocené Itálie, ačkoli vzhled turinský byl víc piemontský než italský.

Cestovatelé ze severu se zřídka zastavují v Turíně; není tam, co v Itálii hledají. Ulice jsou přímé, budovy sice majestátní, ale vše je jaksi znásilněno podle pravítka, umění druhotné, podnebí velmi drsné, lidé hrubšího zrní. V Turíně není kouzla, a když je, tak velmi málo; tam není elegance, obrazotvornosti, jasného nebe, příjemného podnebí; není tam uměleckých divů, které cestovatelé hledají za Alpami.

V dobách, o kterých vypravujeme, začal se Turin rozrůstat. Stavělo se o závod. Staré město se spojilo s předměstími, předměstí se prodlužovala dál a dál do polí. Z venkova se hrnulo do města dělnictva víc, než bylo třeba. Počet obyvatelstva vzrůstal o statisíce. Vladařové, Karel Felix, nešťastný Karel Albert a veselý Viktor Emanuel II. se starali o zvelebení svého hlavního města. Turiňanům rostlo sebevědomí. Cítili se povolanými k velkým osudům. Zatím však jako ve stínu a na okraji turinského života obchodního, politického a finančního, za zády turinských tržišť a směrů, v ústraní městského hluku a zvonění vznikala dvě podivuhodná díla, zrozená z turinského milosrdného srdce, jedno milosrdnější než druhé: dílo sv. Cottolenga a dílo sv. Dona Bosca, dvojčata, zrozená za bývalými hradbami, na pláni zrosené krví sv. mučedníků, ochránců městských. Jméno městské čtvrti, kde tato díla vznikla, je Valdocco — vallis occisorum, údolí zavražděných. Tam za dob pronásledování křesťanského hynuli svatí mučedníci turinští.

ŠŤASTNÉ A STRASTNÉ DĚTSTVÍ.

Na východ od Turina, v trojúhelníku, který mezi Turinem a Alexandrií tvoří řeky Pád a Tanar, prostírá se někdejší markrabství Monferrato, náležející k nejúrodnějším krajinám severoitalským. Je to pahorkatina, snižující se pomalu k rovině pádské. Tamější pahorky, pozorovány s ptačí perspektivy, podobají se krtičincům na širokých, úrodných polích. Na stráních těch pahorků zrají nejlepší italská vína: šumivé asti, trpké barbera a muškát, podržující vždy svou hroznovou muškátovou příchuť. Všechny stráně se zelenají révovím a morušovníky. Dole na rovině se střídají nekonečné lány řepy s lány posetými klasy kukuřice a odevšad se rozlévají zpěvy ženců a žneček, činí jistě mnoho věci líbilo.

Krajina je hustě obydlena zemědělským lidem. Četné vesničky přivětivě na nás shlížejí se strání, nebo si hoví v tichých údolích mezi pahorky. Za červencových žňových podvečeru, když obilí leží na podkládkách nebo je už narovnáno do vysokých stohů, a ve vinicích na révových kmenech se nalévají těžké hrozny, když zapadající slunce ještě přizlacuje žloutnoucí klasy kukuřice a odevšad se rozlévají zpěvy ženců a žneček, činí ten kraj dojem kraje blahobytného a šťastného.

Takřka na prahu Monferratu, jakmile vyjdete z Chieri, vzdáleného od Turina 18 km, objeví se vašim očím městys Castelnuovo d'Asti, nyní Castelnuovo Don Bosco, rozložený na mohutném pahorku. Na jeho hřebenu posud trčí zříceniny bývalého šlechtického hradu a v křivolakých uličkách co chvíle narazíte na stopy někdejšího opevnění. Ve středověku, zvláště v dobách lombardské ligy a za bojů Velfů s Gibelíny, bylo Castelnuovo nejednou obléháno.

Dnes je Castelnuovo památné svými světci, bl. Cafassem a sv. Janem Boskem, kteří se zrodili na jeho území.

Sv. Don Bosko nepochází ovšem přímo z Castelnuova, nýbrž z přifařené a obcí tam příslušné dědinky Becchi, vzdálené od městečka asi 5 km. Dědinka Becchi leží na mírném kopečku a má asi 20 chaloupek.

Ve vojsku, od nejvyšších k nejnižším, bylo víc chrabrosti než vojenského vzdělání. Důstojnictvo bylo velmi naduté, osobité, plné strojenosti a malicherného velikášství. Málokterý z důstojníků se dobře vyznal ve vojenské vědě a ve správném velení.

Kněžstva, světského i řeholního, bylo v Turíně až nazbyt. Jejich duševní úroveň nebyla však úměrná jejich počtu. Jen někteří z nich vynikali hlubokým vzděláním. Zdá se, že jezuité, kteří vychovávali mládež zámožných rodin turinských, vynikali jak vzděláním, tak i společenským vlivem.

Možno říci, že vrchnost jak církevní, tak státní, se nestarala o vzdělání ani o výchovu lidu. Veřejných škol dívčích nebylo v Turíně vůbec, a školy chlapecké pojaly nejvíce asi 1500 hochů, pro ostatní nebylo už místa. Roční rozpočet na tyto školy bývalo obyčejně asi 150.000 franků. Útulek pro malé, osiřelé děti byl teprv v začátcích; zřídilo jej několik pánů z turinské společnosti: Robert d'Azeglio, Gustav a Kamil Cavourové, za pomoci vynikající dámy turinské, markýzy Barolovy.

Na středních školách i na universitních fakultách se stále vyučovalo zastaralým způsobem. Ze spousty lidí průměrných však přece vynikali aspoň někteří profesoři vysoko nad průměr: Ludvík della Margherita jako právník, Vavřinec Martini a Alexandr Riberi jako lékaři, Paravia Petr a Tomáš Vallauri jako učitelé literatury. V matematice si dobyli skvělého jména Karel Giulio a Jan Plana, ve fysice a ve vědách přírodních Amadeo Avogadro, Angelo Sismondo a Askanio Sobrero.

Král Karel Albert, nastoupiv na trůn, podněcoval svou štědrostí všechna odvětví sociální činnosti. Všemožně se snažil, aby Turin byl městem zdravým, krásným, aby piemontské zemědělství a obchod rozkvétaly; založil, podporoval a chránil četné ústavy literární, vědecké a umělecké, na př. Královské museum, Akademii krásného umění, Akademii filharmonickou a Královskou zbrojnici, nejkrásnější sbírku zbraní v Itálii.

V Turíně bylo tehdy už dosti dobročinných ústavů, na př. Zbožné dílo sv. Pavla, nemocnice sv. Jana, sv. Aloisa, Útulek milosrdné lásky, ústav pro choromyslné a jiné.

Král přál těmto ústavům a podporoval zřizování ústavů nových. Velkolepé nemocnici, zřízené sv. Cottolengem a nazývané Malým domem Boží Prozřetelnosti, udělil právo veřejnosti, povolil sestrám milosrdné lásky, aby se usadily v Turíně a zřizovaly tam své ústavy, které markýza Barolová budovala v nejbídnějších čtvrtích městských.

Ač milosrdná léka křesťanská v Turíně závodila v budování dobročinných ústavů, scházel tam přece ústav velmi potřebný, který by se ujímal hochů z lidu, zanedbávaných anebo opuštěných od rodičů a propadajících hrozné mravní zkáze. Zkažení výrostci tvořili pověstné tlupy banditské, které velmi obtěžovaly hustě obydlená předměstí turinská. Nejpověstnější banditskou chátrou v celém městě byla tak zv. "la Cocca" (cení zuby). Sídlo jejího velitelství bylo na severu města, ve čtvrti Valdocco, kam se policie nikdy ani neopovážila jít.

Pokračování

Z KRAJANSKÉHO CLEVELANDU

Oslava sedmdesátin prof. Dr. Felixe Mikuly

V sobotu 27. března se sešli představitelé církevního, veřejného a národního života, aby společně s přáteli osobními oslavili sedmdesáté narozeniny dp. profesora Felixe Mikuly, S.T.D.

Slavnostní večeře se konala ve velmi pěkně vyzdobené jídelně školy P. Marie Lurdské. Zdravice pronesli: Msgr. Robert Blair z katedrály sv. Jana, vdp. Jan Anděl, farář osady P. Marie Lurdské, Dr. František Schwarzenberg, Ing. Stanislav Maršík a br. Martin Hrabík za krajany v Clevelandu.

Starosta města Ralph Perk předal oslavenci zvláštní diplom čestného uznání, gratulační rezoluci městské rady předali radní Ralph Perk Jr. a Mary Rose Oakar.

Mezi hosty u čestného stolu byli také P. Václav Uhlíř, zasloužilý farář od sv. Prokopa, P. Clarence Liederbach a P. Josef Šupa z pontifikální koleje Josephinum v Columbusu.

Uměleckou část programu vyplnili zpěvem, hrou na housle a na klavír a recitacemi Mary Lou a Betty Kocourovy, Lynn Petersová, prof. Arnold Weiss Jr., Alex Mikula, Luboš Hromádka a Přemek Kocián.

Nejmladším gratulantem byl 4-letý Tomášek Kučera, který česky odříkal modlitbičku a předal dp. profesorovi velikonočního beránka.

Dary na památku předaly jménem všech přátel z krajanské obce ses. Anna Veverková, předsedkyně Č.K.J., a ses. Marie Hrabíková. Program řídil br. Václav Hyvnar; Domáci večeři připravil šéf kuchař Jenda Kubašta.

Pozdravné dopisy a gratulace došly ze všech koutů Ameriky i Evropy.

V Portugalsku vzniklo nové teroristické hnut

Lisabon. — Jakási "Protitašistická pohotovostní brigáda" právě ohlásila v Portugalsku svou budoucí kampaň teroru; prý bude "hromadně soudit protirevolucionáře a popravovat nejznámější fašisty v jejich bytech". Toto aspoň bylo vytištěno na letácích, rozdávaných v Lisaboně. Její další vyčtené cíle prý jsou: umlčovat "reakční" tisk, ničit ústředí měšťáckých politických stran a prosazovat utvoření národní fronty.

Socialistický vůdce Manuel Alegre obvinil komunistickou stranu, že všemi prostředky sabotuje ústavu a zesměšňuje ústavodárné shromáždění, jediný orgán, zvolený lidem. V této souvislosti portugalské ministerstvo vnitra rozkázalo všem cizincům, aby se v době od 2. do 10. dubna hlásili na policii. Tím se chce docílit lepšího dohledu na cizince, kteří se právě v Portugalsku zdržují.

VOICE OF THE NATION

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

1850 — 1920

By JOSEPH CADA

(Continued from last issue)

In the middle nineties Saint John's had attained a high degree of growth, stability, and prosperity. Its families numbered almost a thousand. Its school enrolled eight hundred pupils. Its several buildings, the church, rectory, nuns' residence, parish center, and two schools were practically free of debt. In 1895 the parish sponsored the foundation of a second Czech church, that of Saint Wenceslaus, in the city. Because many of the older and financially more secure parishioners had moved to more desirable sections of Saint Louis and because the old church could no longer accommodate the constantly increasing volume of the faithful, Father Hessoun embarked upon an ingenious plan of financing the new church. In 1891 he purchased a tract of vacant land one block wide and five blocks long in the western area of Saint Louis. The tract was divided into lots and sold. Out of the profits so gained the good father financed the building of the new edifice in 1895. Incidentally, the scheme was not an original one on the part of Father Hessoun. The Bohemian parish of Our Lady of Good Counsel in Chicago was financed in a similar manner, though not on so grand a scale, early in the 1880's.

On May 27, 1896, a terrible catastrophe struck the proud accomplishment of a thirty-year effort on the part of the Czech Catholics of Saint Louis. A cyclone, which hit the city, wreaked its full vengeance on Saint John's parish. The church was reduced to a heap of ruins. The recently erected community center became a pile of rubbish. The schools and the nuns' home were badly damaged, and the rectory destroyed. With the parish buildings also went the homes of the parishioners.

The calamity again challenged the members of the church to a demonstration of that pioneer spirit which formerly marked the growth of the parish. On the Sunday after the tornado-cyclone struck, services were held in one of the less damaged school rooms and the pastor announced his plans for the restoration. Every one was made responsible for the clearing of the ruins. Committees were appointed to collect funds but not until September "so that all might have a chance to get back on their feet." Donations were requested from parishes of Saint Louis and the "Voice" ("Hlas") issued an appeal to all Czech churches, fraternal organizations, and individuals in the United States for donations. Saint John's curate, Father Charles Bleha, conducted a personal fund raising campaign in the Czech-American churches. By the end of October, 1896, the collections amounted to almost $7,000 and were immediately applied to the reconstruction of all buildings save the church. Since the latter, except for the front wall, was a total wreck, the pastor decided to rebuild it from the foundations at the cost of $35,000. The cornerstone was laid on March 21, and on November 7, 1897, the finished building was blessed and dedicated to its purposes.

The ten years following the cyclone restored much of the prosperity once enjoyed by the parish. The elevation of Father Hessoun to the office of a Monsignor by Pope Leo XIII, his golden jubilee of priesthood in 1903, and the half century of the parish existence joyfully punctuated the life of the renewed and restored Saint John's. In 1905 the Czech Catholics of Missouri commemorated Monsignor Hessoun's work in Saint Louis by dedicating an orphanage carrying his name.

Monsignor Hessoun's priestly career came to an end by his death on July 4, 1906. His demise signalled the passing of another true pioneer parish builder. The conditions under which he worked were of such nature that of all of his Bohemian counterparts he became the first to take action in the solution of special issues and problems confronting the Czech-Catholic group. Through Saint Louis deferred to Chicago as the leading center of Czech life in America before the 1860's were over, its Bohemians were more firmly grounded in American soil and had already blazed the trail to the initiation of institutions and things by which the Bohemian Catholic and freethought elements lived for the next three generations. The Czech Catholics of Saint Louis in truth gave their compatriots in the States the models for parish organization, journalism, fraternal unions, church societies, parochial school, and parish cultural and social facilities. Saint John's in short, became the mother to all Czech-American parishes.

The experiences gleaned at Saint John's in Saint Louis served as guide posts to both Saint Wenceslaus' in Chicago and to the church dedicated to the saint in Omaha. Though Saint Wenceslaus lost rather quickly its position as a leading Bohemian parish in Chicago, deferring particularly to Saint Procopius, founded in 1875, it, nonetheless, retained its distinction as the city's Czech mother church. Though its pastor, Father Molitor, did not gain for the Faith an appreciable number of those who had fallen away, as their defection was due to rebellion and not neglect, he still parried successfully the attacks of the freethinkers against the Church and dispersed many of the effects of the notorious Saint Wenceslaus law suit, whose echoes even after a decade still ring in the ears of the Chicago Czech community.

The rapid rise of what is called by sociologists the "second immigrant wave" helped Saint Wenceslaus in a temporary growth and prosperity. The members of this "wave" were religiously zealous Bohemian and Moravian peasants. Yet "Praha," the name popularly applied to the area served by Saint Wenceslaus church, was gradually doomed to extinction. Factories, warehouses, and railroad yards encroached upon it and cut into its residential section more and more deeply with each decade. "Praha," however, continued its function as a harbor for incoming Czechs to 1910 and by this token was continually regenerated in the old Czech way of life. In it developed and took root the initial stages of Czech American existence with its fraternal organizations, dramatic and singing societies, and spiritual groups and sodalities. To Chicago Catholics Saint Wenceslaus was known as "the Bohemian church." Its pastor, Father Molitor, was respected as the archdiocesan councillor on affairs pertaining to the Slavic peoples.

The uphill effort to establish a Czech Omaha parish was greatly bolstered when the administration of its Saint Wenceslaus parish descended upon the shoulders of Father William Čoka in 1885. He inherited a parish almost ten years old. Yet its existence hung on the thin thread of support from a few Bohemian and some Irish and German families. The fact that the spiritual life of the parish was maitained after Father Kočárník's departure in 1880 on a sort of missionary level did not improve the situation. Only a dynamic pastor possessed of Father Čoka's vision could and did rescue the parish. Before he ended a year's residence Father Čoka built a new school and in 1887 erected not only a new church but a parsonage as well. His accomplishment so impressed Omaha's Bishop O'Connor that he appointed Father Čoka Vicar General of the diocese, and in 1890, when the Bishop died, Father Čoka became the administrator of the diocese of Omaha.

Though conditions under such resolute action and administration had greatly improved at Saint Wencelaus parish, the discontent which formerly made the life of Father Kočárník, O.S.B., so difficult appeared again in the guise of disaffection on the part of a group of the parishioners. Impatient with dissent, Father Čoka resigned his post to be succeeded by Father John Vrána in January of 1893. The latter's work in Omaha and his literary accomplishments, which in subsequent years were to mark him as one of the principal writers among the Czech-American clergy, form a story of the second era of Czech-American church history beginning with 1890.

Though apparently a crust of problems and issues overlay every attempt to establish a Czech city parish, there appeared, nevertheless, twenty flourishing Czech city churches in the three and one-half decades following 1854. Of these five were located in Chicago, four in Cleveland, two in Milwaukee, and one each in Allegheny (Pittsburgh), Baltimore, Cedar Rapids, Detroit, Omaha, New York, Saint Paul, Saint Louis, and Winona. The roster following includes the names of the city parishes and the place and date of their foundation.

Saint Wenceslaus	Chicago	1863
Saint John Nepomucene	Chicago	1871
Saint Procopius	Chicago	1875
Saint Vitus	Chicago	1888
Our Lady of Good Counsel	Chicago	1898
Saint Wenceslaus	Cleveland	1867
Saint Procopius	Cleveland	1874
Our Lady of Lourdes	Cleveland	1883
Saint Adalbert	Cleveland	1883
Saint John Nepomucene	Milwaukee	1872
Saint Wenceslaus	Milwaukee	1884
Saint Wenceslaus	Allegheny	1871
Saint Wenceslaus	Baltimore	1870
Saint Wenceslaus	Cedar Rapids	1864
Saint Wenceslaus	Detroit	1870
Saints Cyril and Method	New York	1875
Saint Wenceslaus	Omaha	1877
Saint John Nepomucene	Saint Louis	1854
Saint Stanislaus	Saint Paul	1872
Saint John Nepomucene	Winona, Minn.	1887

With but four exceptions the names selected for their churches by the Czech parishioners belonged to the saints of Bohemia. Eight parishes received the name of the saintly tenth century Duke of Bohemia, Wenceslaus. Four were called after the martyred priest-confessor of Prague, Saint John Nepomucene; two after the renowned founder of the Benedictine monastery of Sazava, Saint Procopius; one after the Saints Cyril and Methodius, the first Slav missionaries to Central Europe, and one after Saint Adalbert, the Czech missionary to the Poles. The four exceptions to the roster of Bohemian saints appeared in the two churches dedicated to Mary, one to Saint Stanislaus in Saint Paul, where the Bohemians and Poles established a parish jointly, and one to Saint Vitus, the patron saint of the cathedral church at Prague.

Czech Catholic life in America during the last decade of the nineteenth century showed that the period of rooting was over. The inroads of free-thought and liberalism notwithstanding, a definite growth and continued progress could henceforth be expected. After an existence of forty years, Czech Catholicism became an important member of the American Catholic Church. It associated freely and constructively with other Catholic American nationalities and lost no opportunity to announce or propagate its identity and accomplishment. The city-wide propaganda generated, for example, in Saint Louis by the dedication of Saint John's school was imitated in rural and urban communities elsewhere. Each parish developed an intelligent lay leadership, which took its responsibilities seriously and with proper decorum. To be associated in any form of duty in the conduct of church affairs became a mark of distinction for the individual.

(Continued in next issue)

OBITUARIES

Louise B. Pliml (née Stranc), Cicero, Ill., wife of Frank V., Sr., mother of Frank V., Jr. (Mary Jo), John and Victoria (Joseph) Pipek, sister of Helen Altrichter. Funeral Wed., April 7, from Our Lady of Charity church. Interment family lot.

Frank E. Hejhal Sr., La Grange Park, Ill., husband of Virginia, father of Frank J., Barbara Schillari, and Daniel Hejhal, brother of Paul, grandfather of two. Funeral Saturday, April 3, from St. Francis Xavier church, La Grange, Ill. Interment Queen of Heaven.

Audio - Brandon Feature Film Collection

The Audio Brandon Film Showcase is a selection of 36 great films by some of the world's most talented directors shown over a period of six weeks. All films are screened at Facets Multimedia Center, 555 West Belden Avenue, Chicago. The Center is located 2300 north (Belden Avenue), at the corner of Belden Avenue and Geneva Terrace. For Public Transportation, use Lincoln Avenue, Fullerton, Clark Street or Broadway (#36) buses, or Rapid Transit, Fullerton stop.

Admission to each screening is $2 per person. A 20% discount is available on tickets purchased by member of the Facets Film Group ($15 per year). For day-to-day program information call 281-9075.

Czech Film Week

IF I HAD A GUN — April 9, 7 p.m., April 12, 9 p.m. Directed, 1971, by Stefan Uher. The Chicago premiere of a film from Uher, one of the leading directors to emerge in Czechoslovakia after the 1968 'putsch.' IF I HAD A GUN is a poetical film about adolescent turmoil in a very troubled era, "a minor classic," wrote *Variety. The film probes into* the private fantasies of a 15-year old boy. It's a fresh, dramatic and humanely comic film.

COURAGE FOR EVERY DAY - April 9, 9 p.m., April 13, 7 p.m. Directed, 1964, by Evald Schorm. "This is a brave film," wrote the International Film Guide about Evald Schorm's realistic drama. Schorm, one of the most politically harassed directors of the 1960's presents an absorbing portrait of a young man dealing with other generations. "If at the moment of happiness, man realizes that it is only a brief instance — where then is his happiness?? asks Schorm in the film's preface. A very important film to emerge from Czechoslovakia in the 60's — shown by us in its Chicago premiere.

CLOSELY WATCHED TRAINS - April 10, 7 p.m. - April 14, 9 p.m. Directed, 1967, by Jiri Menzel. Winner of the Academy Award for Best Foreign Film, CLOSELY WATCHED TRAINS is an eliptically funny but tender observation of the quirks of humanity, and one of the great films to come from the Czech New Wave.

LOVES OF A BLONDE - April 10, 9 p.m., April 12, 7 p.m.
Directed, 1965, by Milos Forman. From the director of "One Flew Over the Cuckoo's Nest," and "Firemen's Ball" comes one of the funniest films of all time—a human, delightful, understated comedy about every-day life. Forman was a leading member of the Czech New Wave, and a director whose allowance for improvisation and his use of nonprofessional actors brought a totally new and fresh approach to the cinema.

Father Kucera Elected Board Chairman, Dr. Becker New IBC President

Rev. Daniel W. Kucera, O.S.B., was elected chairman of the Board of Trustees and Dr. Richard C. Becker was elected president of Illinois Benedictine College at a meting of the Board on April 6th. The appointments become effective June 1st.

Dr. Becker who replaces Father Kucera as president becomes the first lay person to hold that position in IBC's history. Father Kucera succeeds Thomas E. Culligan who completes three years as chairman.

"This is a unique arrangement," said Abbot Thomas J. Havlik, O.S.B., chancellor of the College. "It provides additional strength to the leadership of Illinois Benedictine." Father Kucera will devote full time to his duties as chairman, working predominately in the area of fund raising. Dr. Becker, currently a trustee himself, chairman of the Board's important Educational Affairs Committee and a member of the College's internal Planning Council, brings to the presidency a blend of academic credentials and management experience in business and industry.

Father Kucera completes a total of eleven years as president in two segments separated by a seven year term as Abbot of St. Procopius Abbey.

Dr. Becker's academic credentials include two master's degrees (mathematics and electrical engineering) and a Ph.D. in engineering from the University of Illinois. He currently holds the rank of professor at the Midwest College of Engineering where he is also a trustee and has authored numerous technical papers and articles. In addition, he is a director of the Arthur J. Schmitt Foundation.

Dr. Becker's business experience encompasses positions as Senior Research Scientist, Director of Program Management, Director of Special Projects at Amphenol Corpration and Group Vice President-Affiliated Companies and Director-Far Eastern Operations for Bunker Ramo. Since 1973, he co-founded and headed Fortune International Enterprises, Oak Brook.

Born in Chicago in 1931, of Czech parentage, Dr. Becker grew up in Berwyn and Cicero, attending Our Lady of the Holy Mount grammar school. He was awarded a scholarship to Fournier Institute of Technology in Lemont where he received his high school diploma in 1949 and graduated "magna cum laude" with a Bachelor of Science degree in 1953. From there he went on to the University of Illinois for his graduate work.

Dr. Becker is married to Magdalene M. Kypry. They have five children, four boys and a girl. The oldest two boys currently attend Illinois Benedictine College. The Becker family resides in Oak Brook and are active in church, neighborhood and civic organizations.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Spring Arts Festival At Morton East Auditorium April 11

As a bicentennial music event, Morton High School's second annual Spring Arts Festival will take place Sunday evening, April 11, at 6:45 in the Morton East Auditorium. This is a school and community project of major proportions and it is now to be called the Superintnedent's Spring Arts Festival in honor of Dr. Joseph Ondrus, Superintendent of J. S. Morton High School. During the program there will be a special recognition presentation to Dr. Ondrus and his wife, Phyllis.

The first festival of last year emphasized the Czech arts and featured, a concert version of Smetana's opera "The Bartered Bride." This year in recognition of Italian contributions to the growth of our nation, the ethnic emphasis will be Italian, and the opera to be performed will be Rossini's "The Barber of Seville." The festival will also include a showing of a beautiful film of Venice and displays of sculpture and paintings by Italian artists. The evening schedule of events will occur as follows:

6:45 — Film: Scenes of Venice, with music by Antonio Vivaldi (in auditorium).
7:15 — Lobby exhibits.
7:45 — Recognition Ceremony for the Superintendent, Dr. Joseph Ondrus.
8:00 — Opera: "The Barber of Seville" by Rossini.

The solo roles of "The Barber of Seville" will be sung by guest vocal soloists and Morton's District Symphony Orchestra will furnish a large-pit orchestra of selected West and East high school music students. On stage in addition to the soloists will be a district-wide male chorus of students and faculty and community members. This group was organized by John Vespo and will be trained for the performance by George Deloriea. The opera presentation will be conducted by Robert Dvorak. Staging and costuming will be contributed by the Theatre Arts Department with John Leckel serving as Director of the production and George Drew as Technical Director. Albert Panza will contribute the film on Venice and present the exhibits. Joseph Abbate, Anthony Janacek, Redd Griffin, and Robert Tudor are in charge of promotion.

Ticket sales are under the supervision of Frank Petrdil, Manager of the District Morton ticket offices. Call 656-2300, ext. 318 (East) or 258 (West) for information. Ticket stations in the community are:

D'Andrea & Son Foods, 7005 Cermak Rd., Berwyn, IL 60402, 484-8121.

Charles Slezak, Manor True Value Hardware, 5920 W. 35th, Cicero, IL 60650, 863-8196.

Charles Bozak, Cicero Community Chest, 5341 Cermak, Cicero, IL 60650, OL 6-6220.

F. Panenec, 6514 Cermak, Berwyn, IL 60402, GU 4-3459.

Students and senior citizens $1.50; adults $3.00.

CLEVELAND'S NEWS

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN
5304 Fleet Avenue
Cleveland, Ohio 44105

Dear Friends:

Following is a list of social affairs in our Community. The Karlin Club 1976 membership cards are available with Sec. Joe Kocab. Mail $2.00 or leave $2.00 with the bartender, your old card, any change of address and your new card will be mailed. Life Membership is still $25.00.

SPRING SOCIAL CALENDAR

April 14 — No Wednesday Concert — Holy Week.
April 17 to 24 — Karlin Tour to New Orleans (sold out).
April 17 — Anton Blazek Post 45 Years Banquet and Dance — MO-2-5966.
April 21 — Band Concert at Karlin — Al Tennbrook Orchestra.
April 23 thru 25 — D.T.J. Benefit of "No, No, Nanette" — 531-8612.
April 24 — Slovak American Club Dinner and Dance at SS. Cyril and Methodius in Lakewood — Call 226-1458 — Music by Johnny Golden.
April 24 — Clark Lodge C.S.A. Spring Drag at C.S. Sokol, 4314 Clark Ave.
April 25 — KARLIN HALL **3rd BIRTHDAY! DUCK or PORK** by Douda Catering — Music by Joe Kubik — 883-4760.
April 25 — Sokol Calisthenics Workshop, 10:00 a.m. at Sokol Tyrs — conducted by Jan Waldauf of Toronto, Canada.
April 25 — Knights of St. John Bowling Tournament — Louisville, Kentucky.
April 28 — Band Concert at Karlin — Egon Zizka Orchestra.
April 28 — Chicken or Pork Dinners at C.S. Sokol, 4311 Clark Ave. — Call 651-5638 — Music by Jarolimek and Novak.
May 1 — Mexican Dance at Česká Síň Sokol.
May 1 — Polka Mass at St. Pius X Church, Bedford, Ohio, followed by a dance at the parish hall. Music for both by John Dusek. Mass 7:30 p.m. — Dance at 9:00. Call 439-1825.
May 2 — **Rev. John Andel 40 Years of Priesthood** — Mass and Reception at Our Lady of Lourdes.
May 2 — Polish Constitution Day on the Mall, 2:00 p.m.
May 2 — Northeastern District Women's Competitions at Sokol Detroit.
May 4 — Czech Catholic Union Noon Luncheon-Card Party — Call 843-7616.
May 5 — Band Concert and Bake Sale at Karlin — Bake Sale Donations appreciated, contact Teresa Kocan. Music by Karlin Brass.

A NEW LEADER FOR ENGLISH CATHOLICS

By Christopher Derrick

(Conclusion from last issue)

A TRADITION OF LOYALTY

This means that the Catholics and their leadership stand out more conspicuously than their numbers would suggest. They come close to dominating the religious scene. Architecturally (as already mentioned) and otherwise, the Church of England continues to have an enormous visible presence, and a large proportion of the population -- if asked — would claim to be members of it. But the number of practicing Anglicans (however that term is to be understood) is very much smaller, while the concept of a believing Anglican is becoming an increasingly hazy one. Something similar is true of the Nonconformist churches. When Abbot Hume is consecrated and enthroned at Westminster, he will find himself the leader of a minority, but of a minority which is the largest and liveliest thing in the English religious landscape. This fact was reflected in the enormous interest which the secular press took in his appointment.

Within that minority, there certainly exist those stresses and differences with which American Catholics are all too *familiar. But my* general observation remains true: they exist on a proportionately smaller scale and at lower intensity. This can be partly explained by the general conservatism -- you can call it torpor or dopiness, if you like — of the English mind: I'd attach greater importance to the fact that among English Catholics, the restless intellectuals have never made the running as they have in — say -- France. (I won't comment here upon the American situation, or I might say something unkind.) And what with our long experience of persecution and various related factors, English Catholics have a very powerful tradition of loyalty to the Holy See.

All in all, we seem to be in fairly good shape by the standards of this difficult time. I hope this isn't an insufferably smug thing to say! At least we aren't in anything like the condition of (say) the Dutch Catholics. There are certain prelates here about whom some of us feel a degree of alarm suspecting them of modernistic sympathies and the like. But it's a question of proportion: judged by the standards to which Americans have unfortunately become accustomed, these men are hyper-orthodox. This is not to say that Archbishop Hume will have an easy task.

OUR CHIEF BUSINESS

His was certainly an interesting appointment. He wil be the first Archbishop of Westminster since Cardinal Manning to be appointed from outside the existing episcopate, and the first ever to be a Religious.

One can only speculate a' Rome's specific purpose or policy in any such case. My guess is that a Benedictine monk was chosen for this high office as a way of reminding us that the chief business of the Church is prayer, which is the life's work of the monk as such. If so, this reminder is a timely one; and all the more so if we can see here an official endorsement or recommendation of the liturgical prayer for which Ampleforth — along with many other abbeys — is celebrated. Westminster Cathedral has a long tradition of solemn liturgical worship, with daily High Mass and the Divine Office sung in choir: this tradition has recently been endangered, for reasons not wholly financial, and I would like to think that it will be safeguarded and developed by an Archbishop whose first vocation was to make that kind of worship the central thing in his own life.

He will be a new kind of Archbishop in various other ways. None of his predecessors at Westminster was a graduate of any English university: Abbot Hume holds degrees from Oxford and Freibourg. Most of his predecessors were of humble origin: Abbot Hume was born into "the establishment." His father was a distinguished surgeon, his brother-in-law is Secretary of the Cabinet, he has any number of contacts and connections in high places. None of this will save his soul, of course, or make him — directly — into a good archbishop. But he may find it helpful in various practical ways; and at a time when inverted snobbery seems to me a far greater danger than its converse, in the Church and elsewhere, I regard it as an excellent thing that the leader and spokesman of English Catholicism should be so plainly a scholar and a gentleman.

He is not widely known to Catholics in general: like a good monk, he has avoided the public eye.

A REASSURING APPOINTMENT

When his appointment was anounced, he was made to suffer martyrdom by press-conference; and from the reports of this, three things stand out. In the first place, we learned of his extreme reluctance to accept this new dignity: he only did so under obedience. In the second place, we learned that hs is strongly "ecumenical" in every good sense, but not in any bad all-dissolving melting-pot sense. And thirdly — well the press displayed its habitual vulgarity and narrowness of mind and threw the predictable question at him; and he answered well. What did he think about contraception? "One has to be nedlessly understanding and gentle in one's dealing with people pastorally," he said. But he also said squarely that he accepted the Church's teaching, adding that one needs to be "tough with one's principles."

The evidence suggests that he has been "endlessly understanding and gentle" as Abbot of Ampleforth; and this will not always have been easy, since monks can be difficult people. But his monastic brethren will have come to know him well over the years -- far better, I imagine, than an apostolic delegate will usually know the priest whom he has to consider for episcopacy — and I see strong reason for confidence in the fact that they saw fit to re-elect him. It is from his second term of office as Abbot that he now goes to Westminster — a move which is going to strain his loyalties in the important matter of football.

I see no reason to suppose that his loyalties will be strained or inadequate in any more deeply important matter.

In so far as I can judge such things, I find this a most wise and reassuring appointment: Rome -- not unaided from above -- has shown good judgment. I was frankly relieved. Various names had been canvassed in the press, and at least two of these would have been disastrous.

I'm particularly glad that a Benedictine was chosen, and not only because of my own monkish education. The West seems to be entering upon a new Dark Age; and as before, if anything of civilization is to saved, some of its chief saviors will be those men in black habits who make it a life's work to sing the praises of God in choir.

This small country, Mary's Dowry, is still a pleasant and peaceable place to live in. But its future — and I don't only or chiefly mean its economic future, or even its political future — is frightening. I'm glad to think that during these next few stressful years, the face which the Church turns to is going to be the face of a monk.

(The Wanderer)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Msgr. Albert Prokes Golden Jubilee Celebrated

Belatedly a report arrived on the Golden Jubilee of Msgr. Albert Prokes, pastor emeritus of St. John Nepomuk church, St. Louis, Mo., on March 21, being honored by John Cardinal Carberry, archbishop, Most Rev. Charles R. Koester, auxiliary, Rt. Rev. Raphael Desalvo, O.S.B., abbot of Subiaco, Ark., 60 priests, the mayor of St. Louis and hi wife with aldermen Raymond Liesure and John Poelker, Czech Catholic & Czech Central Union societies, Notre Dame and Holy Cross Sisters, and a full church. Mass was at 4:00 p.m., following a procession headed by uniformed Catholic Knights of America, who held swords arched as the clergy entered the sanctuary.

Jubilarian Msgr. Prokes concelebrated with Father Menker, O.M.I., alumnus of Hessoun Orphanage, and Father James Pavlik, administrator of St. John Nep., and preached briefly, requesting all to thank God for the blessings he had enjoyed for the half century of priesthood.

After the church celebration a dinner for over 500 guests was served at the Czech-American Hall, attended by Cardinal Carberry, Bishop Koester, Abbot Desalvo, clergy, St. Louis mayor and wife, aldermen, Hessoun Alumni and relatives. After National Anthems of America and Czechoslovakia were sung, Father Menker, M.C., read telegrams from Cardinal Cody, Bishop Helmsing of Kansas City, including a Papal Blessing from the Holy Father. A plaque was presented from Czechs and Slovaks of St. Louis honoring the work he did for them. Cardinal Carberry paid tribute to Msgr. Prokes for his work, a full half century at St. John Nep., from his ordination till this day, unique, only appointment, and taking care also of the Slovaks and Hessoun Orphanage in St. Louis. Other tributes were from the Mayor and Aldermen, and societies, represented by Dr. Joseph Čada, Mrs. Anna Veverka and Father Charles Kolek, O.S.B., for St. Procopius Abbey, Lisle, Ill.

This memorable gathering was closed by a prayer and blessing of Cardinal Carberry.

Father of Msgr. Albert Prokes was baptized in St. John Nep. April 10, 1863, and he was baptized there also, June 1, 1902.

BOWLING

BLESSED AGNES PARISH HOLY NAME SOCIETY . MEN'S BOWLING LEAGUE
Town Hall Lanes, Cicero, Ill.
April 6, 1976
Second Round Final Standings

Team	Points
Lawn Fence	42
Capitol Fed. Savings	37
Stepina Step Inn	34½
Midwest Press	34½
Lawndale Meat Products	34
Nemecek Tailors	33½
Noworul Chapels	31
Second Fed. Savings	*31*
Lawndale Standard Serv.	29½
Crawford Savings	13

Next Tuesday evening, April 13, will be position night, championship and sweeper.

The annual bowling banquet will be held April 27 at Blessed Agnes parish social room in Chicago.

TO OUR GOOD FRIENDS AND READERS

As "HLAS NÁRODA" is a different newspaper than KATOLÍK and NÁROD, which ceased publication last December, and is under a different administration, that we may publish the HLAS NÁRODA, we must have the means to do so. We kindly request our readers to send in their subscription early. It is $15.00 per year in U.S.A., $16.00 in Canada. Our every edition costs us a thousand dollars, even though we, the editors, labor without recompense. We would very much appreciate your recommending our newspaper to others and sending us their subscription.

Thank you and God bless you.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., editor.

Name .....

Address .....

City ..... State ..... Zip .....

Subscription $15.00 per year

Send to: HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, IL 60623

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623